

CO SOUDÍ MNOZÍ O ANTIKRISTU.

DLE PÍSM A SV., ÚSTNÍHO PODÁNÍ A DLE
ZJEVENÍ JEDNOTLIVÝCH HODNOVĚRNÝCH OSOB.

Sepsal

Profesor Frant. Spirago

v Praze,

Česky upravil

Josef Syrový, farář v. v.

v Praze-Žižkově.

V e š k e r á prá va vy h r a z e n á.

V P R A Z E 1924.

Tiskem a nákladem Československé akciové tiskárny v Praze II., Spálená ulice číslo 15.

Nr. 7047:

NIHIL OBSTAT.

Pragae, die 13. Junii 1923.

Dr. FRANCISCUS STEJSKAL,
censor.

IMPRIMATUR.

Pragae, die 13. Junii 1923.

† ANTONIUS PODLAHA.
episcopus Paphiensis, vicarius generalis.

PŘEDMLUVA.

Tak jako židé za časů Krista Pána z proroků Starého zákona věděti mohli, kde a kdy se Messiáš narodí, jaké zázraky konati bude, jaké bude Jeho veřejné působení a jakou smrtí zemře, tak podobně a určitě víme ze Zjevení sv. ap. a ev. Jana a ze spisů proroků mnoho o Antikristu, tak na př. o jeho působení, o jeho zázracích, o jeho pádu atd. První křesťané měli patrně od sv. apoštolů přesná data o Antikristu, jak vysvítá z druhé epišt. sv. Pavla k Thessal. 2, 7. Patrně ústním podáním přišla tato data ve známost žákům sv. apoštolů a sv. Otcům a byla od těchto sepsána. Pozoruhodné jest, že výroky sv. Otcův v mnohých bo-
dech úplně souhlasí.

Neříkej nikdo, že pojednání o Antikristu je zbytečné, jelikož ještě nenastává konec světa. O učení, c kterém mluví tak často Písmo sv., pojednati nemůže nikdy býti zbytečným. Sv. apoštolové a sv. Otcové právě tak často poukazují na Antikrista, že pevně přesvědčení byli, jak velice důle-
žitě to pro křesťany jest.

Největší užitek přinese důkladná znalost tohoto učení, ovšem oněm křesťanům, kteří za času Antikristova na živě budou. Ti se pak tak lehce a tak snadno nedají strhnouti a zůstanou pevnými a statečnými, protože věděti budou, co se z dopuštění Božího stane. A protože budou míti vědomost o nastávajícím nebezpečí, nebudou se tolik báti a strachovati. Ostatně není jisté, že se ještě neblíží konec světa. Na základě určitých okolností: ukončení hrozně světové války, založení nové židovské říše v Palestině, hrozného odpadu tak mnohých národů od víry, tvrdí mnozí, že na hodinách světových rafie blíží se k hodině dvanácté, kde najednou ukáže se ženich, aby své věrné zavolal k hostině svatební. (Matouš 25, 1.)

Za takových důležitých okolností jest důkladné pojednání o Antikristu zajisté časové.

Prof. Frant. Spirago,
školní rada v Praze, pošt. příhrádka 160.

POJEDNÁNÍ O ANTIKRISTU.

1. Na konec světa přijde Antikrist; mnozí mají za to, že na základě privátních zjevení ještě v tomto století přijde.

Antikrist nebude tvořití snad nějakou společnost, ale bude určitou osobou (Bellarmín, Suarez); Antikrist bude **člověkem, vyzbrojen veškerou mocí satana** (sv. Jan Zlatoústý). Antikrist nebude satanem, ale člověkem (sv. Hildegarda, Scivias); nebude snad vtělený ďábel, ale skutečný člověk, nebude tedy ďáblem a zároveň člověkem (sv. Jan Damasc.); nebude také žádným ďáblem posedlým člověkem, neboť svobodně jednati bude. Antikrist přijde **na konec světa**. Prorok Ezechiel naráží na Antikrista (Gog) a jeho boj proti obrácenému národu židovskému v Palestině, an praví: »V posledních dnech přijde čas tvůj« (Ezechiel 38, 16; viz také Zjevení sv. Jana 20. 7—9). Sv. Hildegarda praví: »Syn zatracení přijde, až nastane večer a slunce zapadne, až totiž nastane poslední čas a svět se začne bořit.« (Schmelzeis, sv. Hildegarda, str. 377.)

Na základě zjevení jednotlivců mnozí myslí, že Antikrist přijde ještě **v tomto století**. Zvláště nápadné a pozoruhodné jest proroctví cti-hodné služebnice Boží **Bertiny Bouquillion** († 1850). Narodila se r. 1800. v Saint Omer a r. 1822. složila tamtéž v nemocnici Saint Luis jako řeholnice slavné sliby; Kristus Pán vyznamenal ji vtisknutím svých sv. ran a dal jí dar proroctví. Mezi jiným praví tato zbožná řeholnice: »Konec světa se blíží a Antikrist nebude otáletí příchodem svým; my jej viděti nebudeme, ani ty, které po nás přijdou, ale ty, které potom přijdou, poznají jej a vládu jeho. Až přijde Antikrist, v našem domě nic se nezmění, vše půjde dále v pořádku, náboženská cvičení, práce v sálech, kde leží nemocní, řád a pořádek zůstane v domě, až naše sestry poznají, že Antikrist již přišel. (Curicque, voix prophetiques 1872 I. sv. str. 427.) Dále praví sestra Bertina: »Začátek poslední epochy světa nepřipadne ještě do století 19., ale padne ještě do století 20.« Jestliže sestra Bertina správně prorokovala, nastane příchod Antikrista na konec 20. století. Počítáme-li, že spolusestry Bertiny kol r. 1900 skoro všechny zemřely, připadá druhá generace sester, které Antikrista ještě nespatří, do let 1900—1950; třetí generace sester — 1950 do 2000 — již Antikrista spatří a jeho moc pocítí.*)

*) Autor, aby zjistil, že klášter St. Luis, kde cti-hodná služebnice Boží Bertina Bouquillion před sto lety (1822) jako řeholnice přijata byla, dosud existuje, že vzdor mnohým kulturním bojům ve Francii od zednářské vlády nikdy zrušen nebyl, dopsal tam a dostal 29. srpna 1921 z kláštera St. Luis v St. Omer tuto odpověď: „Nemocnice od času sestry Bertiny trvá, jenže sestry, an nebyl žádný dorost, v r. 1864 byly přiděleny kongregaci „Augustiniánek nejsvětější krve“ v mateřském domě v Arrasu; měly jsme a máme vždy velkou úctu k této sv. řeholnici a denně se k ní modlíme; neboť jsou dosud mezi námi některé starší sestry, které s ní žily, jí dobře znaly a veškerou důvěru k ní měly.“ (Sestra Almée de Jésus, hospital St. Omer, 29. 8. 1921.)

Pozoruhodná jsou následující slova **Kateřiny Emmerichovy** († 1824): »Slyšela jsem, že Lucifer, pakli se nemýlím, 50 neb 60 let před r. 2000 po narození Krista Pána, jistý čas na svobodu puštěn bude.« Dle proroctví o papežích sv. Malachiáše, arcibiskupa v Armagh v Irsku (z roku 1139), má po papeži Piu XI. následovati ještě sedm papežů, což zajisté hodno povšimnutí.*) Jest však velice nápadné, že již **sv. Otec Pius X.** ve své první encyklice ze dne 4. října 1903 poukázal na neobyčejně velký odpad národů od Boha v nynější době a vyslovil přímo obavu, zdali vše to není již počátek konce světa a zdali již Antikrist na svět nepřišel. **Pius X.** píše doslovně: »Id enim si dubitemus, ignaros vos, non sane jure, aut negligentes putaverimus nefarii illius belli, quod nunc ferme ubique, commotum est atque alitur adversus Deum. Vere namque in auctorem suum fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania; ut communis fere ea vox adversantium Deo: recede a nobis! Hinc extincta, omnino in plerisque aeterni Dei reverentia, nullaque habita in consuetudine vitae, publice ac privatim, supremi ejus numinis ratio; quin totis nervis contenditur omnique artificio, ut vel ipsa recordatio Dei atque notio intereat penitus. Haec profecto qui reputat, is plane metuat necesse est, ne malorum, quae supremo tempore sunt expectanda, sit perversitas haec animorum libamentum quoddam ac veluti exordium: neve filius perditionis, de quo apostolus loquitur, jam in hisce terris versetur.«

»Jest vyloučeno, že byste neměli řádnou vědomost o tom hrozném boji, který zuří v naší době na všech stranách proti Bohu. Proti svěmu Tvůrci zuří pohané a bohužel i národové křesťanští; společné heslo všech těch nepřátel Božích jest: Pryč od nás! My nechceme, abys Ty panoval nad námi! U tak mnohých křesťanů úplně vymizely úcta a bázeň před věčným Bohem — a na Boha a jeho zákon nebere se žádný zřetel ani v životě veřejném, ani v životě soukromém. Vší mocí a chytrostí dábelskou chtějí ze srdcí lidských úplně vyrvatí upomínku na Boha. Když to všecko uvážíme, musíme mítí obavu, že tato zkaženost a zvrhlost lidstva jest počátkem oněch hrůz, které nastanou **při konci světa, a že syn zatracení, o kterém mluví apoštol, již skutečně na světě obchází!**«

Nastávající příchod Antikrista možno poznati ze slov sv. **Brigitty** († 1373), že **dříve mnozí pohané přestoupí na víru Ježíše Krista**; svěťice praví: »Než přijde Antikrist, otevrou se mnohým pohanům brány pravé víry.«

Dle proroctví sv. **Hildegardy** († 1179) bude, až přijde Antikrist, na světě **veliký nepořádek**; budou mnohé krvavé války, které převrátí veškerý pořádek na světě; zmizí spravedlnost a nastane mezi lidmi hrozná sobectví (egoismus) a neláska k bližnímu; povstanou mnozí kacíři a nevěrci a bludy své veřejně učití a prohlašovati budou, a žádný jim v tom nebude překážeti. Následkem toho počnou mnozí křesťané pochybovati a ve víře se viklati; ukáží se také **znamení na slunci, měsíci, na hvězdách a na moři a vodách.**«

2. O Antikristu prorokovali proroci Daniel a Ezechiel, sv. ap. a ev. Jan ve svém Zjevení (Apocalypsis), pak zvláště sv. Hildegarda.

Čti u proroka Daniela v 7., 8., 11. a 12. kapitole, u proroka Ezechiela v kapitole 38. a 39., kde prorok mluví o nepříteli vyvoleného národa

*) O proroctví sv. Malachiáše viz poznámku pod čarou na str. 32.

Božího »v posledním čase«; prorok Ezechiel toho nepřítele jmenuje »Gog« a jeho přívržence »Magog«. Dle úplně svorného učení sv. Otců prorokuje **miláček Páně sv. Jan** ve své knize Zjevení (Apocalypsis) o Antikristu, v kapitole 11., také v 13. a v kap. 19., verš 19—21. Pozoruhodné zajisté jest, že proroctví sv. ev. a ap. Jana s proroctvím Daniela velice si podobny jsou.

Mnoho o Antikristu prorokovala **sv. Hildegarda**. Tato pocházela z krajiny u města Bingen na Rýně, kde také v Ruppertsbergu jako abatyše r. 1179 v 82. roce svého sv. života zemřela. Již jako dítě, 3 roky staré, dávala na srozuměnou, že něco vidí, co jiní neviděli; dorůstajíc, mívala často vidění, a to ne snad ve spánku, ale za bílého dne při otevřených očích; jelikož pro radosti tohoto světa neměla žádný zájem, žádnou touhu, vstoupila do kláštera Benediktinek; r. 1136 stala se představenou kláštera a tu slyšela hlas s nebe, aby všeko napsala, co vidí a slyší. Napsala tedy vidění svá v jazyku německém, která pak její zpovědník přeložil na jazyk latinský a předložil biskupovi mohučskému. Sv. Bernhard, který si se sv. Hildegardou dopisoval, přiměl papeže Eugena III. (1145—1153), když dlel v Německu, aby si prohlédl spisy sv. Hildegardy. Papež Eugen III. to učinil a poslal pak komisi zvláštní, pozůstávající z biskupů a učenců, k sv. Hildegardě do Bingen, aby zkoumali její charakter a dar prorocký. Na to obdržela svěťice vlastnoruční dopis, ve kterém ji papež vyzývá, aby všechna svá vidění napsala. A tak se stalo, že svěťice již tenkrát ve světě křesťanském velikou vážnost požívala.

Mnozí papežové, císařové a králové si s ní dopisovali, tak ku př. papež Anastasius IV. (1153-54), Hadrian IV. (1154-59); také král Konrád (1138—1152) a císař Rudovous (Barbarossa, 1152—1190). Neohroženě psala sv. Hildegarda pap. Anastasiu IV.: »Ty zanedbáváš spravedlnost!« Králi Konrádovi: »Polepši se!«, a cis. Rudovousovi: »Odlož pýchu a hrabivost svou!« Na svém hlavním díle »Scivias« pracovala od r. 1147 celých 10 let. Kniha ta obsahuje 26 vidění (visiones) v mystických obrazech (ku př. církev sv. jako nevěsta, Kristus Pán jako ženich, hlavní hříchy jako bestie a pod.) a v této knize (3, 11.) obšírně prorokuje o Antikristu (viz Schmelzeis, Život a působení sv. Hildegardy, Freiburg, Herder, 1879. str. 375). Sedm let pracovala na díle »Divinorum operum (O Božských skutcích)«, kde líčí útěchu a slavné vítězství — triumf — Církve sv. I v této knize prorokuje o Antikristu (Schmelzeis str. 408).

Sv. Hildegarda, jak spisy její jasně dokazují, vyznala se dobře nejen v theologii, ale uměla také výborně vykládat Písmo sv. Svěťice tato působila nejen jako spisovatelka, ale i jako reformátorka klášterů, též jako lékařka (napsala dílo: »Příčiny rozličných nemocí a léky proti«), jako básnička mystických písní, byla také hudebně vzdělána, zanechala na 70 hudebních skladeb; uvážíme-li, že sv. Hildegarda byla slabé tělesné konstrukce a často na lůžko upoutána byla, přetrpěla mnoho nemocí, musíme obdivovati její všestrannou činnost a tak blahodárné působení.

Mnohá proroctví o Antikristu obsahují také **3 sibylské knihy**, které se připisují **královně ze Sáby Nichaula aneb Michalda**; královna věřila v jednoho pravého Boha a předpovídala budoucí věci. Zemí mouřeníň. Egyptem, pouští v Arabii putovala do Jerusalema ke králi Šalamounovi

a v hovoru s králem mudrců mnohé budoucí věci předpověděla. Král Šalamoun kázal sepsati tato proroctví. (V Písmě sv. děje se zmínka o královně ze Sáby v 3. knize král. 10.). Po křižáckých válkách dostaly se tyto 3 proročké knihy do Evropy a byly pak zde rozšířeny. Lehce poznáme z těchto knih, že nemají vysokého stáří, že jsou spíše smíšenina sibiylských proroctví z časů Římanů a proroctví jednotlivých zbožných osob, kterým Bůh svěřil dar proroctví; zdá se, že pocházejí z roku 1000 po Kristu, nežli z roku 1000 před narozením Krista Pána.

V prvních křesťanských stoletích psali zevrubně a obšírně o Antikristu: sv. učitel cír. **Efrem Sýrský** († 380) v kázání o konci tohoto světa; sv. **Cyrill, biskup Jerusalemský** († 386) ve své 15. katechesi; sv. **biskup a muč. Methodius**, který žil ve čtvrtém století v Malé Asii; také máme kázání o Antikristu od sv. mučovníka **Hippolita**, který byl knězem v Římě a zemřel r. 250. Také u mnohých učitelů církevních (sv. Jeroným, sv. Augustin, sv. Jan Zlatoústý a jiných) nalézáme určité proroctví o Antikristu. Vilém Bousset považuje učení o Antikristu jako pouhou pověst, ale přece ve svém spisu »Antikrist« (Göttingen 1895) přiznává, že ve všech proroctvích o Antikristu je pořádek, souvislost a system (str. 14.) Dle Bousseta zdá se, že původně učení o Antikristu bylo **učení tajné**, ještě prý za časů sv. bisk. Tourského Martina († 402), jehož kázání o Antikristu později napsal Sulpicius Severus (Hist. II. 14.); během století nezměnilo se na učení o Antikristu pranic, což zajisté jest nápadné a pozoruhodné.

V pozdější době máme zprávy o Antikristu ve spisech opata **Adso z Derby** (954). Velice obšírně psal o Antikristu kapucín **Dionysius z Lützenburku** ve svém, r. 1682 vydaném díle »Život Antikrista«, které obsahuje 50 kapitol a které bylo schváleno biskupem mohučským a generálem řádu kapucínů.

Dr. Bedřich Vilém Helle (1834—1901) zanechal velice cennou báseň o Antikristu, jenže smrt vyrvala mu péro z ruky a báseň nedokončil; ale r. 1903 a 1904 uveřejnili tuto báseň benediktini Beuronští v Hohenzolleru v časopisu »Gottesminne«.

Dr. Helle byl čilý a rázný redaktor katol. listů v Koblenzi, Saarluis, ve Vratislavi, v Solnohradě atd. a když za Bismarka a Falka v Prusku zuřil kulturní boj, byl pro statečné hájení práv církve sv. ří. katol. několikrátě žalářován; poslední léta svého života žil v Drážďanech a v Mnichově zemřel.

Výtečný román o Antikristu napsal a uveřejnil r. 1903 Robert Hugh **Benson** pod názvem **Pán světa** (Lord of the world); Benson (1871—1914) byl syn anglikánského arcibiskupa v Canterbury, byl anglikánským duchovním, v r. 1903 stal se katolíkem a byl r. 1904 v Římě na kněze posvěcen. Román Bensonův byl do mnohých jazyků přeložen, též do češtiny, a je velmi rozšířen. Také **Josef Seeber** líčí ve svém díle »Věčný žid« — »Der ewige Jude« (Freiburg, Herder) ovšem básnický působení a pád Antikristův.

Nápadné jest, že nepřátelé sv. náboženství tak rádi poukazují na Antikrista a skládají na něho veškerou svou naději. Tak **Nietzsche** ve své knize »Antikrist« líčí křesťanství jako zahanbující náboženství otroků a vítá Antikrista jako toužebně očekávaného vykupitele lidstva z pout svědomí, z pout nerozumné víry na věčnost a na Boží trest!

3. Antikrist přijde jako trest na bezbožné lidstvo.

Jak známo, sesadil za času francouzské revoluce zákonodárny sbor francouzský konvent r. 1793 Boha a prohlásil: není Boha! A místo Boha, kterého sesadili, nosili ulicemi pařížskými a konečně na oltář postavili herečku pochybné pověsti, nazvali ji bohyní rozumu a klekali před ní! Tenkrát zůstal odpad od Boha obmezen toliko na Francii, tedy jen na jistou část světa. Umysl satana veškeré lidstvo přiměti k úplnému odpadu od Boha, se tenkrát nezdařil; lidstvo nebylo patrně pro Antikrista ještě zralé. Musí nastati úplná zkáza mravů, veškeré lidstvo musí Bohu vypověděti poslušnost, musí nastati všeobecná vzpoura proti Bohu a pak přijde den, kdy ne divadelní herečka, ale sám Antikrist za Boha vyhlášen a prohlášen bude! Básník **dr. Bedřich Vilém Helle** († v Mnichově 1901) na otázku: je-li možná, aby veškeré lidstvo propadlo úplné zkáze mravů, odpovídá takto:

»Dnes, za našich časů, nevěra a nemravnost úžasné se rozšiřuje a to nejen drahou, ale i telegrafem a telefonem, ano i kabelem; jako blesk letí zeměmi, říšemi a díly světa a během pěti let dokázala mnohem více, než bylo možno před 50 léty!

Kde všichni nepřátelé Kristovi se spojili a svorně pracují na úplné zkáze a odpadu od Boha, kde celé peklo jim pomáhá, pak ovšem bují a roste koukol místo pšenice na vinici Páně a žehi koukole bude tak bohatou, jako nikdy před tím!« (Gottesminne, 1904, str. 138.)

Dnes, po ukončení **hrozného světové války**, jest lidstvo pro Antikrista již zralejší, obrovskými kroky spěchá svedené lidstvo Antikristu vstříc! Světová válka byla patrně prstem a hlasem Božím, aby národové čemili pokání a se polepšili, ale zdá se nám, že se spíše naplňuje slovo Písma sv.: »Rouhali se Bohu nebeskému pro bolesti a pro rány, a neučinili pokání ze skutků svých.« (Zjevení sv. Jana 16, 11.)

Nevěra a nemravnost, nejlepší příprava pro Antikrista, po světové válce u všech ve válce zúčastněných národů se rozmnožily a u národů poražených přistupuje ještě porážka vnitřní.

Pastor Essen ve svém díle »Kdy přijde Antikrist« (Elberfeld, 1919) praví: »Veliká část mužů a žen jest naplněna a uchváćena úžasnou nenávistí Krista a církve Jeho — proto se táží: není náš národ již úplně zralý pro příchod Antikrista?« (Str. 15.) A pastor Essen věru pravdu má, an dří: »Kdyby Rusko, Německo a bývalé Rakousko byly pro Antikrista zralými, to ještě nestačí; **dříve musí socialistická a komunistická revoluce uchvátit celý svět**, pak věru nadejde čas pro příchod Antikrista.« Směle tvrdíme, že světová válka příchod Antikrista urychlila.

Sv. Brigitta († 1373) praví: »Antikrist přijde, až míra nespravedlnosti přetékati bude a nemravnost úžasně se rozšíří; až křesťané si zamilují kacířství a nevěru, až duchovní a spravedlnost od bezbožných žlapány a kopány budou, pak jistě jest příchod Antikrista.« (Klarus, Život a zjevení sv. Brigitty. 1888. Řezno, Manz, str. 168.)

Sv. Methoděj, biskup a mučovník, žil ve 4. století, prorokuje takto: »Až se přiblíží konec světa, budou lidé hrozně nevďěčnými k Bohu a oddají se hříšnému životu: pýcha a marnivost, lehkomyšlnost a smilstvo, hněv a závist, nestřídmost v jídle a v pití, cizoložství a vraždění nanovati budou, takže rány jejich hříchů více před Bohem páchnouti budou nežli mor! Následek této hrozného zkaženosti mravů bude, že mnozí ve víře se viklati a pochybovati budou, ano mnozí věřiti budou tomu, že

židé právem očekávají příchod Messláše; proto bude mnoho bludů a nastane veliký zmatek, což spravedlivého Boha rozhněvá a rozhněvaný Bůh dá Luciferovi a andělům jeho tu moc opustiti brány pekla. přijíti na svět, aby nezbožný lid úplně svedl.» (Dionys z Lützenburku, Život Antikrista, 1682, kap. 7.)

Básník Bedřich Vilém Helle píše ve svém díle »Antikrist«, že před příchodem Antikrista modlářství znova oživne, dokonce i v Římě, že věda a umění budou úplně ve službě Satana, že i mnozí kněží budou nemravnými; kněží svědomití naproti tomu budou tupeni a pronásledováni — ba i v klášterích, a to nejen mužských, ale i ženských, nastane nemravnost.

Příchod Antikristův na tento svět, úplně Boha zpustlý, bude **trestem** pro lidstvo, jak Písmo sv. vícekrát naznačuje. Prorok Daniel (8, 12.) dí: »Dána jest jemu síla pro hříchy«; a svatý Pavel v II. epistoletě k Thessal. 2, 10. praví: »Protože nepřijali lásku pravdy, aby spasení byli, proto jim pošle Bůh působení bludu, aby věřili lži.«

Protože nevěře a zkáze mravů propadlý svět nebude chtít slyšeti sv. evangelium, pravdu Boží, za trest poslán bude Antikrist na svět! Tím stanou se lidé ještě nemravnějšími, takže již ani pravdu ode lži a lež od pravdy nerozeznají a oddají se úplně všem nepravostem — a takový úplně zkažený a zvrhlý lid k sobě přilákati nedá věru Antikristu mnoho práce, protože namnoze tak mnozí již pro věčné zatracení zralými budou! (Dionys, kap. 27.) Antikrist z bezbožných národů učiní své **bičné otroky**, podobně jako to učinili Nero, Diokletian a jiní. Kdo bedlivě pozoruje hrůzovládu Lenina a Trockého v Rusku a jak si počínal žid Bela Kahun v Uhrách, má jasný obrázek, jak bude vypadati vláda Antikrista!

Ve jmenovaných zemích mnozí obyvatelé ve svém zoufalství měli za to, že již Antikrist přišel!

Pokud ve státech panoval **křesťanský řád**, udržovaný křesťanskou vrchností, nehvlo místa pro Antikrista; v tom smyslu vykládají mnozí slova sv. ap. Pavla k Thessal. II. 2. 6.: »Nyní víte, co ho mešká.«

Jiní vykládají slova sv. Pavla zase jinak a praví: »Okolnost, že dosud není **jeden ovčinec a jeden pastýř** — zdržuje Antikrista; dříve musí nastati úplně úzké spojení všech národů ve víře.«

Z toho patrně, že první křesťané věděli o Antikristu více než my.

4. Antikrist se jmenuje proto, že jest největší a nejzuřivější nepřítel a protivník Ježíše Krista.

Podobně jako v boji vojn napíná všechny síly své, aby vítězství dosáhl, tak i mocností protikřesťanské na konec světa napnou veškeré síly, aby zvítězily. Antikrist bude posledním trumfem, který způsobí peklo na zemi, hříchy mnohými a hroznými poskvrněnou. Tak jako vysoká hora převyšuje pahorky a tyto proti ní zdají se maličkými a nepatrnými, tak převyší Antikrist všechny ty rozličné a zuřivé nepřátele Krista a Jeho sv. církve, převyší tedy daleko a vysoko Nerona, Marka Aurelia, Diokleciana a mnoho jiných, a to proto, že **životním úkolem** Antikrista bude úplně vyhlazení křesťanství, a že jako světský panovník, císař, bude mít větší moc než všichni před ním! Všim právem praví pastor Karel Reimers: »Válečná léta ukázala nám, jakou moc má stát; s hroznou tvrdostí a bezohledností, kterou bychom dříve považovali za úplně ne-

možnou, zasáhl stát do našeho privátního života; stát nám předpisoval, co a jak mnoho, vlastně málo, smíme jísti, kdy si smíme lampu neb svíčku rozsvítiti, jak dlouho smíme býti venku na ulici, co smíme čísti, kdy a kam smíme cestovati a podobně; s hrůzou vidíme nyní, co přijde, jak to bude s námi dopadati, až veškerou státní moc celého světa strhne na sebe jednotlivce, a to bude Antikrist, největší nepřítel Kristův!« (Reimers, Stojím již na konci světa? Hamburk, 1919, str. 60.)

Antikrist (z řeckého anti = proti, a Christos, tedy »Protikristus«) proto se tak jmenuje, že bude **největším nepřítelem a protivníkem Krista Pána**. Sv. Cyrill Jerusal. praví: »Proto se jmenuje Antikrist, protože Kristu Pánu ve všech věcech odporovati bude.« Básník Bedřich Vilém Helle upozorňuje, že Antikrist ve všem **po Kristu Pánu se opičiti bude**, v Jeho početi, narození, životě a zázracích. (Gottesminne, 1904, str. 146.) Tak jako ďábel po Pánu Bohu se opičí, tak i Antikrist po Kristu Pánu se opičiti bude. Dle prorocství sv. Hildegardy bude matka Antikrista tvrditi, že syna svého počala způsobem nadpřirozeným. Antikrist bude také až do svého 30. roku žíti skrytě a pak teprve vystoupí jako učitel náboženství. Mnohými dary ukáže se jako veliký dobrodinec lidstva, zdánlivě bude konati zázraky, bude se stavět mrtvým a z mrtvých vstání napodobí; i bude chtíti napodobiti i nanebevstoupení Krista Pána, ale při tom zahyne; bude tedy Antikrist v pravdě ďábelský protiobraz Kristův. Pojmenování »Antikrist« je z Písma sv. a sice u sv. ap. a evang. Jana (I. 2, 18; 4, 3; II. 7.). Jinak jmenuje Písmo sv. Antikrista **»člověkem hříchu«** a **»synem zatracení«** (II. Thessal 2, 3), podobně nazval sám Kristus Pán Jidáše. (ev. Jan 17, 12). Prorok Ezechiel (kap. 38.) nazývá Antikrista **»Gog«** a jeho přívržence **»Magog«** (Bellarmín). Pojmenování »Gog« a »Magog« užívá také Zjevení sv. Jana 20, 7. Syn Jafeta jmenoval se také Magog (I. Mojžíš 10, 2) a tak i krajina, kde potomci jeho bydleli. Dle Allioho nazývali jménem »Gog« panovníky barbarské říše Magog, která byla severně od Palestiny a židům, ctitelům pravého Boha, byla nepřátelskou.

Dle Dionysia z Lützenburgu znamená Gog a Magog tolik jako »lež a podvod«. Z toho všeho vysvitá, že Písmo sv. proto jmenuje Antikrista židům známým jménem Gog, protože bude všem ctitelům pravého Boha nanovníkem rozhodně nepřátelským. Sv. apoštol Pavel nazývá Antikrista **Belíalem**, an praví (II. Kor. 6, 15): »Jaké sblížení Krista s Belíalem?« Belíál znamená v řeči hebrejské »špatnost«, a proto to poimenování Belíál, jelikož Antikrist bude vrcholem vši špatnosti (Allioh). V knihách Sibylly (3, 63), jest Antikrist líčen jako vladař posledních věků a jako veliký nepřítel Messiáše. (Bousset, Antikrist, 1895, Göttingen 100).

Z toho všeho jest jasno a patrné, že Antikrist bude určitou osobou a ne snad nějakou společností. O **určitém jménu** Antikrista jsou rozličné domněnky; ev. Páně sv. Jan ve svém Zjevení 13., kap. 18. v. píše: »Kdo má rozum, sečtiž počet šelmy; neb jest to počet člověka, a počet její jest šest set šedesát a šest«.

Jelikož apoštol a ev. sv. Jan psal v jazyku řeckém, užil pro pojmenování Antikrista řeckých čísel, totiž ΧϞϞ (= 600 + 60 + 6). A to jest nápadné, že tento monogram Antikrista jest velice podoben monogramu Pána Ježíše Krista ΧϞϞ (Christos) až na prostřední písmenu, která v monogramu Antikrista má podobu **hada**. Podnes mnozí se namáhají vysvětliti souvislost slov. vztahujících se na Antikrista s číslicí 666. Arcibiskup v Kolíně n. R. Crementz (†1899) vykládá, že židovské slovo **Soter** znamená nejen v aramejském, ale i v židovském jazyku čili řeči

zničitel a obsahuje v sobě číslici 666 (s = 60, o = 6, t = 400, r = 200); v jazyku řeckém má ale slovo Soter opačný význam; Soter řecky znamená **Vykupitel**, Spasitel, Salvator. Není vyloučeno, že Antikrist si dá jméno Soter, an sebe za vykupitele lidstva z otroctví křesťanského vydávati bude, ve skutečnosti ale bude zničitелеm. V Písmě sv. nalézáme jméno Soter jen jednou: v I. knize Esdráše, 5, 12, kde Nabuchodonozor jmenován jest zničitелеm chrámu Jerusalemského. Podivné by bylo, kdyby zničitel chrámů křesťanských si dal jméno Soter. (Crementz, Zjevení sv. Jana, 1883, Freiburg, Herder, str. 130.). Jiní zase upozorňují, že řecké slovo **Teitan** (slunce) taktéž v sobě obsahuje číslici 666 (300, 5, 10, 300, 1, 50 = 666) a řecké slovo **Maometis** (Mohamed) rovněž obsahuje číslici 666 (m = 40, a = 1, o = 70, m = 40, e = 5, t = 300, i = 10, s = 200).

Hádanka ovšem nejlépe rozluštěna bude, až Antikrist skutečně přijde; pak číslice udaná ev. P. sv. Janem dosáhne svého cíle, ona totiž křesťany utvrdí ve víře a bude je před Antikristem varovati. Kniha Zjevení sv. Jana bude hlavně v posledních dobách tohoto světa křesťanům knihou útěchy veliké. Pozoruhodný jest výrok ctih. služebníka Božího Bartoloměje Holzhausera, který tvrdí, že číslice 666 znamená stáří Antikrista, bude prý stár 666 měsíců, t. j. 55½ roku.

5. Svě nepřátelství proti Kristu zahájí Antikrist: vynasnaží se všemožně Krista a Jeho božské učení učiniti směšným; bude tupiti Krista a snahou Jeho bude vyrvat je srdci lidských upomínku zbožnou na Krista; všemožně se namáháti bude, aby odstranil mši svatou a přívržence Krista Pána bude krvavě pronásledovati.

Jakmile Antikrist doroste v muže, vystoupí dle sv. Hildegardy jako **učitel náboženství**; Krista Pána nazve podvodníkem (!) a učení Církve sv. pověrou! (viz čl. 7.).

Sv. Hilarius praví: »Antikrist bude učiti, že **Ježíš Kristus není synem Božím**, ale zločincem ze všech tím nejhorším« (de Trin, 6.)! Sv. Hildegarda praví: »Antikrist ďábelskou chytrostí spisy proti sv. křtu, proti sv. svátostem, proti mši sv. a vůbec proti víře křesťanské v lidstvu rozšiřovati bude. Aby si získal hodně mnoho přívrženců, bude křesťanskou mravouku ličiti jako tyranství a bude hlásat: »Užívejte světa a Jeho radostí, pokud můžete, vyžijte se!« Dále praví sv. Hildegarda: »Antikrist zruší zákon Boží a přikázání církevní, on dá svým přívržencům úplnou volnost a svobodu.« Aby snížil a potupil vážnost Krista a církve svaté, učiti bude, že na světě mnohem více lidí zlých a bezbožných nežli spravedlivých a postupně zvolá: »Jak málo lidí vykoupil Kristus svou smrtí na kříži!« Antikrist poukáže na některé nehodné papeže, biskupy a kněze a zvolá pak: »Církev Kristova má dle slov apoštola Pavla býti svatou a neposkvrněnou, a já vidím na ní jen krev a bláto.« (Parent, Le Pélerin, 1914, str. 195.)

Až Antikrist nastoupí vládu, vynasnaží se, by vyhubil a ze srdci lidských vyrval **veškerou upomínku na Krista**. Nejdříve úplně zboří a se zemí srovná ve Sv. Zemi a v Jerusalemě všechno, co na Ježíše Krista upomíná (sv. Hippolyt), ku př. Boží hrob na hoře Kalvarii a j. v. Antikrist bude daleko horším než Turci, kteří po dobytí Sv. Země přece svatá křesťanům místa ušetřili. Na počátku svého panování nejdříve poručí Antikrist, aby knihy Písma sv., sv. Otců a vůbec knihy křesťanské

spáleny byly; dále nařídí, že žádný kněz Písmo sv. vykládati nesmí. (Bellarmin de rom. pontif. 3. 14.) Po tomto nařízení budou přívrženci Antikrista sléditi jako psi a špehovati kazatele, vniknou do ohrámů, klášterů, knihoven a jednotlivých domů, kde po křesťanských knihách sléditi budou, tyto zaberou a na veřejné ulici spálí (sv. Hippolyt). Těm pak, jak pravi Lactantius, kteří dobrovolně sv. knihy vydají, vyplati mnoho peněz. A proč bude chtíti Antikrist odstraniti a zničiti sv. evangelia a sv. knihy? Zajisté jen z té příčiny, aby kněží nemohli z Pisma sv. dokazovat božství Ježíše Krista, aby nemohli dále dokázati, že ten od židů velebený Messiáš a zdánlivými zázraky skvící se žid je ten předpověděný Antikrist. (Lützenburg, kap. 36.)

Panství Antikrista trvati bude 3½ roku (viz č. 17); po celý ten čas **pod trestem smrti** bude zakázáno **mši sv. sloužiti** a sv. svátosti udělovati. Následkem toho přestanou ovšem ve všech kostelích služby Boží, inše svatá nanejvýš někde v lese neb ve sklepě, tedy na místě úplně skrytém a to ve vší tichosti konati se bude jako za pronásledování císařů římských (sv. Hippolyt).

Dle prorocství Danielova 11, 31. a 12, 11. »bude odňata oběť ustavičná a postavena bude v ohavnost zpuštění tisíc dvě stě a devadesát dnů, poskvří svatyně síly a dají ohavnost v zpuštění.« Antikrist dále rozkáže, aby všechny oltáře v kostelích byly zničeny a zbořeny, křucifixy rozlámány a spáleny a obrazy svatých, a to nejen v kostelích, ale i v privátních domech roztrhány a spáleny; duchovní a řeholní osoby vyžene, kostely a byty duchovních vyrabuje a nejvýznamnější a nejdražší a nejcenější věci z kostelů dá si přinésti a přivéztí do své residence, do Jerusalema; bude napodobit krále Baltazara (Daniel 5.) a ze svatých nádob (kalichů) píti bude. (Dionys. z Lützenb., kap. 36.)

O kostelích křesťanských budou pak na místě lamentace pror. Jeremiáše! Věřící křesťany bude Antikrist ukrutně pronásledovati.

Prorok Daniel praví: »Řeč proti Nejvyššímu mluvíti bude a svaté Nejvyššího potře, a vydání budou v ruku jeho« (7. 25.); a dále: »Aj, roh ten činil válku proti svatým a přemáhal je.« (Daniel 7. 21.) A evang. Páně sv. Jan praví: »Dáno jí (šelmě) vésti boj se svatými a přemáhati je.« (Zjevení sv. Jana, 13. 7.) Antikrist bude věřící křesťany vábiti a sváděti **k odpadu od víry**. Sv. Hildegarda praví: »Když se Antikristu nepodaří ty duše, Kristu Pánu věrně oddané, získati ani lichocením, ani vyhrožováním, rozkáže, aby hrozně mučeny byly.« Dále praví svěťice: »Syn zatracení nejdříve sladkými slovy lákati bude lidstvo, ale tam, kde nepochodí, bude hrozným a ukrutným tyranem.« (Schmelzeis, str. 376.)

Sv. Augustin poukazuje na to, že pohané pronásledovali křesťany tím, že je nutili obětovati bohům pohanickým, a nutili je násilím, kacíři pak vzali útočiště své k pokrytství a ke lsti; proto bude pronásledování Antikrista tím nebezpečnějším, že násilí spojí se lstí a s pokrytectvím.« (Augustin in rs. 9.) Dionys. z Lützenb. praví: »Mohu směle tvrditi, že ukrutné pronásledování křesťanů za císaře Nerona, Domitiana, Trajana, Marka Aurelia, Decia, Valeriana a Diokletiana všechna dohromady nebudou ani polovici pronásledování Antikristem, a proč? Protože v Antikristu vtělený Lucifer mnohé nové mučící nástroje vynalezne« (kap. 40.). Nové tyto mučící nástroje předčí do ukrutnosti všechny předešlé; ukrutnost Antikrista naznačuje miláček Páně sv. Jan ve svém Zjevení, 13. 2. těmito slovy: »Šelma, kterouž jsem viděl, byla podobná levhartovi, nohy její byly jako nohy medvědí a ústa její jako ústa lva.« Mnozí křesťané

zachrání se **útekem** a v lesích a na poušti se skrývají budou. (Zjevení sv. Jana, 12, 6. a 12, 14.) Také mnozí kněží utekají na poušť, aby věřící těšili a jim sv. svatosti udělovali, a až přestane pronásledování, zase se vrátí a pracovat budou na obrácení a spásu věčnou lidstva. (Bernhard z Busto, 2 ros. sermo II.) Mnohé horlivé kněze a řeholníky zázračným způsobem Pán Bůh zachová (Th. Malv. de Antichr., 6, 16.). Někteří z mnoh podniknou daleké a namáhavé cesty, aby křesťany ve víře posílili a utvrdili a za obět položí život svůj. (Bern. z Busto.) Mezi těmi, kteří Antikristu odporovat budou, budou synové sv. Benedikta (benediktini); sv. Benediktu dle podání předpověděla Matka Páně, blahosl. Panna Maria: »Rád tvůj až do konce světa trvati bude a zvlášť na konec světa prokáže rád tvůj Církvi svaté služby nejvěrnější a mnohé utvrdí ve víře.« V čase, kde 3½ roku Antikrist hrozně křesťany pronásledovati bude, pošle svým věrným dobrotný Bůh na pomoc **Henocha a Eliáše**, (viz č. 18.). I papež, biskup římský, jak tvrdí cti. Holzhauser, vydá encykliku, okružní list, a vyšle posly (legáty), aby křesťany před Antikristem varoval a před odpadem od víry zachránil. Na to dá Antikrist, jak tvrdí Holzhauser a cti. řeholnice Nativitas, papeže zavraždit!

Dle všeho bude papež jako sv. Petr ukřižován.

Pro duše spravedlivé a Kristu Pánu věrné bude to hrozně pronásledování Antikrista vítanou příležitostí získati sobě korunu věčné slávy (sv. Augustin, De civit. Dei, 20, 8.).

6. Antikrist bude nemanželským dítětem židovky, pocházející ze zemí východních a již jako dítě bude zázračným.

Matkou Antikrista bude **židovka** z krajiny **babylonské**, povede život velice nemravný, ale bude tak drzou, že se za světici vydávati bude! Mnozí Sv. Otce tvrdí, že Antikrist bude židem (sv. Ireneus, Liber 5., sv. Jeroným, in Dan. II. 21., sv. Ambrož, sv. Augustin, sv. Řehoř Veliký, sv. Anselm), a že v krajině babylonské se narodí (sv. Jeroným, sv. Anselm). Ctihodný sluha Boží Bartoloměj Holzhauser praví, že Antikrist bude židem a sice z pokolení Dan; to samé tvrdí Bernardin z Busto († 1490) a pohanské Sibylly prorokují, že na konec světa povstane z pokolení Dan kníže vši bezbožnosti, že mnohé divy a zázraky konati bude, že bude mistrem lži a bludů a že zkaží svět. Sv. Hildegarda praví, že matka Antikrista dobře znáti bude všechno umění a nepravosti a zločiny ďábla, že vyrostla **na poušti**, kde s mravně zpustlými muži hříšný život povede, a že ani nebude věděti, od kterého otce počala syna zatracení; v domnění, že se jí anděl zjevil a její hříšný nemravný život schválil, bude nemravnost svou za dobrý skutek považovati; bude tvrditi, že dítě své obdržela **způsobem nadpřirozeným**, a proto od svedeného lidu **jako svěťice** ctěna bude (Schmelzeis, str. 378).

Sv. Jan Damascenský praví, že bude tvrditi, že **muže nepoznala**, že bez muže stala se matkou. Dále praví sv. Hildegarda: »Žena nečistá počne nečistého syna; zlý had (ďábel), který v ráji svedl Adama a Evu, tak již to dítě si obsedlá, že v něm **nebude nic dobrého**.« Dionysius z Lützenburku praví ve své knize, vydané 1682, »Život Antikrista«: »Talk jako Duch Svátý se vznášel nad Pannou neposkvrněnou a ji pronikl plností svého božství, takže plod života jejího byl nejsvětější, podobně i Lucifer vznášeti se bude nad matkou Antikrista v době početí a naplní

nejen tělo, ale i duši její silou ďábla, takže dítě její bude skrz naskrz ďábelské.

Proto praví sv. ap. Pavel (II. ad Thess. 2, 9): »Kteréhož příští jest podle působení Satanova se vši mocí a divy, i živými zázraky.« Proto bude mít Satan na Antikrista již od jeho početí **veliký vliv** (Dionys. z Lütz., kap. 8). Podobně praví sv. Jeroným: »Satan bude mít veliký vliv na všechny síly Antikrista, jak tělesné tak i duševní, totiž na rozum, vůli a paměť« (in Dan. 7).

O matce Antikrista praví dále Dionys. z Lütz.: »Lucifer, kterým se po Pánu Bohu opičí a Pána Boha ve všem následovati chce, se o to postará, aby početí Antikrista aspoň zdánlivě podobno bylo početí Syna Božího; proto si vyhledá pannu, ovšem nepoctivou, pokryteckou, za matku Antikrista (kap. 8). Lucifer vývolí si pannu, která se vyzná v kouzelnictví a která se úplně oddá smilstvu a která proto u všech židů velice ctěna a vážena bude (kap. 7). Matka Antikrista již od své mladosti bude nemravnou a bezbožnou, ale tak drzou bude, že se za světici považovati bude a bude tvrditi, že se jí Bůh zjevuje! Pro tu její domnělou svatost bude u židů ve veliké vážnosti (kap. 10).

Sv. Brigitta praví: »Tak jako z duchovního sňatku rodí se dítka Boží, podobně narodí se Antikrist, ale ze ženy proklaté a z muže proklatého« (Clarus, sv. Brigitta, 1888, Řezno, Manz. III. str. 168). Básník Bedřich Helle staví naproti početí Panny neposkvrněné a nejsvětější **Matky Páně**, početí matky Antikrista, ženy úplně zvrhlé a nejvš zpuštělé a nemravné a praví: »Matka Antikrista bude děvčkou od mladosti, ďábel ji úplně zkazí; bude bydleti blízko Mrtvého moře a ďábel sám ji vzdá čest a nazve ji královnou, protože syn její bude pánem světa a v Jerusalemě sídliti bude« (Gottesminne, 1904, str. 38 a 147).

Sv. Rehof Veliký praví: »Matka Antikrista ještě před narozením svého dítěte hlásati bude **příchod Mesiáše**, který přinese spásu veškerému lidstvu (23, 15).

O otci Antikrista praví básník Helle, že bude pouhým **nájemníkem**, který byl dříve mohamedánem a pak teprve křesťanem (str. 380).

Že Antikrist bude **dítětem zázračným**, tvrdí ctih. sestra Nativitas (1731—1798) ve Fugères v Bretagne; zjevení této zbožné řeholnice byla jak od francouzských, tak i od anglických biskupů věficím vřele odporučena; sestra Nativitas praví: »Již jako chlapec desíletý bude chytřejší a učenější nad mnohé a vynikne duchem a odvahou, velikou svou moc rozvine ale teprve, až mu bude 30 let (Hartmann, str. 807). Sv. Brigitta praví: »Lucifer zmocní se Antikrista již před jeho narozením, takže jako **dítě zázračné** se narodí.« (Zjevení 67.) Dionys. z Lütz. praví: »Jelikož život Antikrista ďábelským vlivem bude pouhé opičení po Kristu Pánu, tak bezpochyby i při jeho narození ukáží se některá ďábelská zázračná znamení, podobně jako při narození Spasitele na nívách betlemských ukázalo se neobyčejné světlo na nebi a podivuhodná hvězda přivedla mudrce od dalekého východu k jeslím narozeného Spasitele světa; a tato ďábelská zázračná znamení budou Antikrista provázeti jako stín následuje tělo (kap. 11). Antikrist již jako dítě učiní dojem zázračného dítěte, a dále v kap. 12. praví, že Antikrist bude přímo **geniálním**, že vynikne bystrým rozumem, neobyčejnou moudrostí a darem řečnickým, takže nejlepší řečníci všech věků proti němu budou jako mrzáci, on bude obrem, a oni tnpaslíci; Antikrist bude velice učeným a mnohé jazyky čili řeči (hebrejsky, arabsky, chaldejsky, řecky, latinsky a moderní řeči)

lehce se naučí, takže ho rabíni velice obdivovali budou; dle sv. Anselma bude skoro celé Písmo sv. umět nazpaměť, taktéž talmud a koran (Malvenda); rozličné systémy filosofů, výroky nejučenějších mužů, učení rozličných nábož. konfesí, tedy také dogmata katolické církve úplně znáti bude; i v rozličných odvětvích umění vynikne, a zevnějším svým v každém ohledu imponovati bude, on bude mít krásnou postavu a velice příjemný obličej, proto mnozí myslí budou, že to dítě není obyčejným člověkem, ale něco více, a proto již jako chlapec sedmiletý veliké úcty a vážnosti požívati bude (Lützenburg, kap. 12).

7. Antikrist vystoupí ve 30 letech na východě jako kazatel (učitel víry) a později jako vojevůdce.

Otihočný sluha Boží Bartoloměj Holzhauser praví, že Antikrist se objeví v zemi blízko moře a že započne svou tyranskou vládu na východě. O mládí Antikrista praví sv. Hildegarda, že matka jeho své dítě lidem velice zřídka ukáže, dítě toto na rozličných **tajných** místech bude vychováno a zůstane v úkrytu až do svého třicátého roku. Pak teprve vystoupí na veřejnost a začne tu hlásati učení protikřesťanské, učení jeho bude **odpor proti Kristu** (Schmeizels, sv. Hildegarda, str. 309). Bude učiti, že Ježíš z Nazaretu není Syn Boží, ale podvodník, který se za Boha vydává (sv. Cyrill Jerusál., cat. 15), a církev Kristem založená je jest samá **pověra**. Pravým Kristem že je on sám: **„Vykupitel světa já jsem!“** (Schmeizels, str. 378). Zvláště pak se vynasnaží, by židy přesvědčil, že on jest ten od Boha zaslíbený **Messiáš** (Suarez) a co takový také od židů uznán bude (viz č. 11).

Své učení víry vezme Antikrist dle Dionys. z Lütz. z **náboženství židovského**; Antikrist bude učiti, je jest jeden Bůh, který stvořil celý svět, který jest vševědoucí a zná i nejtajnější myšlenky lidí, který jest spravedlivý, který spravedlivé odmění a hříšníky zatratí a že jednou všichni lidé vstanou z mrtvých. Bůh mluvil skrze Mojžíše a proroky, a proto **zákon Mojžíšův** přísně musí býti zachován, zvláště obřizka a svěcení soboty (Lütz., kap. 27). Jeho učení mravů ale úplně převrátí stávající pořádek na světě, protože jmenuje se v Písmě sv. **„Anomos“** (II. ad Thessal. 2. 4): **„Jenž se protíví a povyšuje nade všechno.“** Prorok Daniel praví o Antikristu (kap. 7. v. 25): **„Reči proti Nejvyššímu mluvití bude a domnívati se bude, že může změnití časy a práva.“**

Aby svět si získal a přilákal, zavrhne veškeren mravní zákon, **zruší božské a církevní příkázání** a kázati a hlásati bude úplnou volnost a nevázanost, každý ať hovoří dle libosti svým vášním a naruživostem, lidstvo nemravné ať úplně se vyžije!

Antikrist zavrhne půst a zavede volnou lásku (sv. Hildegarda). Zavrhně pokoru a vše, co učil Bůh ve Starém i Novém zákoně, zavrhně a učiti bude, že hřích není hříchem a nepravost není nepravostí, zkrátka cestu do pekla bude líčiti jako cestu do nebe! (sv. Hildegarda.) A bude mít Antikrist věru lehkou práci, poněvadž za jeho příchodu lidstvo již bude **úplně bezbožné, mravně úplně zkažené**. Bernhard z Busto praví: **„Než bude Antikristu 20 let, celý svět odpadne od víry.“** A sv. Řehoř Veliký tvrdí, že veliká většina lidstva od pravého Boha odpadne a oddá se všem možným nepravostem.

Lactantius Firmianus praví, že již za mladých let Antikrista zmizí na zemi veškerá spravedlnost, nebude žádná kázeň, žádný pořádek,

žádný zákon! Pýcha bezedná, kruté lakomství, hrozné smilstvo vládnouti budou světu! Národové navzájem se nenáviděti a krvavé války mezi sebou věští budou (Laotantius, 7, 15). Ano i pastýři duší nesmrtelných budou jako vlci, služby Boží zanedbávají a se ženami žítí budou (Thom. Malvenda). Papež sv. Řehoř Veliký praví: »Kostely budou opuštěné jako prázdné stodoly a pastýři o své ovečky moc málo starati se budou«; těch upřímně zbožných bude moc málo! Ctihodná sestra Nativitas († 1798) praví: »Při příchodu Antikrista bude náboženství nepravé, falešné, které Boha a jeho církve upíráti bude, hrozně se rozšíří bludy a kacířství jako nikdy před tím.« Čím více se panství Antikrista a konec světa blížíti bude, tím více rozmnoží se počet synů a dcer zatracení, kdežto počet spravedlivých a Kristu věrných pořád menším bude (str. 784). Antikrist vystoupí na východě také jako **vojevůdce** a bude podoben Mohamedovi. Ctihodná sestra Nativitas praví: »Antikrist vyzná se v umění válečném a bude z něho vítěz — imperator — nepřemožitelný« (Hartmann, str. 807). Kateřina Emmerichová mluví o hrozné bitvě s Antikristem na konci světa u města Mageddo v severní Palestině (viz č. 17).

8. Antikrist bude nejbídnějším a nejhorším člověkem na světě.

Již od svého narození bude míti náklonnost ke všemu špatnému. »Lucifer již při jeho početí dá mu náklonnost ďábelskou ku všemu špatnému a zlému, takže se zdáti bude, že ne člověk, ale sám ďábel otcem jeho jest; podobně jako v Kristu Pánu byla náplň Ducha Svatého, podobně bude Antikrist plný silou a zlobou ďábla« (Lützenburg, kap. 8). Mimo to Antikrista úplně zkazí jeho **matka**. Dle Tertulliana a sv. Irenea Antikrist již ve svém mládí **uzavře s ďáblem smlouvu** a potvrdí přísahu; následkem toho opustí jej anděl strážný (sv. Jeroným a sv. Antonín).

Od této hodiny umlkne u Antikrista úplně hlas svědomí (Lützenburg 12); konečně vystoupí veřejně jako král nestydaté tváře« (prorok Daniel 8, 23). Bude tedy Antikrist dle sv. Tomáše Aquin. »dokonalou zlobou a špatností«, a Tomáš Malvenda praví: »Ze všech zločinců a lotrů bude Antikrist ten nejhorší.«

Mnozí svatí (sv. Jeroným, sv. Augustín, sv. Jan Zlatoústý a jiní) tvrdí, že Antikrist vlivem Satana bude tak **prohnáným**, že se to ani vyspatí nedá; zvláště bude mistrem v přetvářce a podivuhodným způsobem dovede **zakrýti všechny zločiny své** (sv. Cyrill Jerus., kap. 15). V pýše vyrovná se Luciferovi. Mnozí myslí, že právě proto jej Písmo sv. nazývá zvířetem, a to pro jeho zvířecí pudry (nemravnost), kterou zajisté zdědí po své matce. Za ženskými běhati bude, jak čteme u proroka Daniele 11, 37: »Bude žádostiv žen.« Dionys, z Lütz. praví, že pojme více žen, dcery králů, kdežto vlastní ženou jeho bude židovka (kap. 21); dle sv. Jeronýma budou na jeho královském dvoře obžerství a opilství, tance a radovánky bez konce. Dle sv. Řehoře Vel. bude Antikrist hlavou všech **pokrytců**. Přetvářovati se bude, jako by byl zbožný a počestný, upřímný a dobrosrdečný a svatý, a tím dobude srdce mnohých, zvláště židů (Lützenburg, kap. 12). Dle sv. Cyrilla Jerus. stavěti se bude velice milostivým, úlisným a dobrotivým, a tím získá přízeň a náklonnost mnohých lidí — a v tom bude Satana úplně podobným, který tak rád vystupuje jako »anděl světa«, a právě tím bude nebezpečnějším, než aby se ukázal v pravě své podobě jako lev řvoucí, který obhází a číhá, když by pohltit« (1. sv. Petr, 5, 8); a tou svou úlisností a chytrostí stane se

Antikrist všude oblíbeným — a tím si razití bude cestu k trůnu (sv. Efrein); ale jakmile vstoupí na trůn, ukáže svou pýchu a každého, kdo jej neuzná, krutě pronásledovati bude (sv. Hildegarda); bude nad míru drzým a nestydatým, dle pror. Daniela 8, 23: »Povstane král nestydaté tváře.« Tehdáž naplní se prorocká slova sv. Joba 34, 30: »Bůh dopustí, aby kraloval člověk pokrytec pro hříchy lidu.«

9. Na konec světa povstanou před Antikristem apoštolové.

Apoštolové na konci světa budou pravděpodobně svatí, apoštolsky působící misijnáři, jichžto úkolem bude náboženský život u lidí zase vzkrísit a lid připravit na příchod Antikrista. **Sv. František de Paula** jmenuje je **křížáky**. 13. srpna 1469 psal Simonovi z Limeny, panu z Mont-alti, a v tomto dopisu činí zmínku, že na konec světa přijde veliký panovník, a dodává: »Bude založen nový řád »Křížáků« (cruciferi), protože členové jeho na svých praporecích sv. kříž mají budou; řád tento bude mít tři třídy: I. třída budou ozbrojení jezdci, druhá budou kněží a třetí pomocníci; Křížáci přivedou opět mohamedány, bludáče a špatné křesťany zpět ke Kristu« (Cornelius a lap. in Apocal. 17, 17). Řád tento bude dle sv. Frant. de Paula poslední křesťanský řád. Též paní **Maril Mesmin v Bordeaux**, která má sochu Matky Boží, která léta slze ronila a nejkrásnější vůni šířila, sdělila Panu nejsvětější, když se jí patnáctkrát v kapli sv. růžence v kostele Notre Dame v Bordeaux zjevila (1909), pravidla pro apoštoly posledních časů, a pravidla čili regule pro sirotčince, ve kterých tito apoštolové vychováváni býti mají. Tyto dvě regule měly býti základem nové budoucnosti světa a jeho obnovení, a paní Marie Mesminová měla je předložit církvi sv. ku schválení. Snad vztahují se na apoštoly posledních časů též slova samého Krista Pána k řeholnici **Benigna Consolata Ferrero** († 1916) v klášteře v Como v Itálii: »Chci, aby společnost lidská znova povstala, a toto z mrtvých vstání bude dílem mé nekonečné lásky k lidstvu; svět žene se úpěnlivě do záhuby, ale já malým zástupem velkomyslných, mně věrně oddaných mužů, kteří pod mým velením bojovati budou, zadržím svět v jeho šíleném běhu.« (»Vademecum« 1920, Freiburg ve Švýcarsku, stran 123.)

(Sestru Benignu vyvolil si Kristus Pán, aby hlásala Jeho velikou lásku k lidstvu, proto se také jmenuje »apoštol božské lásky«; překrásné myšlenky z jejich zjevení nalezneš ve »Vademecum«; Tolle et lege — vezmi a čti!)

Také **sv. Mechtildis**, abatyše († 1301), tvrdí, že před příchodem Antikrista započne svou blahodárnou činnost nový **řád kazatelský**; spůdní oblek čili šat jejich bude bílý a vrchní červený, vous a vlasy nebudou si stříhati, nebudou mít svůj stálý byt, nesmějí mít žádný majetek, ani zlato ani stříbro podržeti nesmí; každý z nich, kamkoli půjde, ponese v ruce hůl bílou a červeně natřenou; na jedné straně této hole bude umučení Páně, na druhé straně Nanebevstoupení Páně; hůl tuto ponese vždy před sebou jako kříž; maso jísti nesmí žádné a kde jim nepodají chléb, mají pokorně o tento poprositi; až lidé poznají jejich svatý život, rádi jim poskytnou vše potřebné, stravu i oděv; od žádné vdovy nesmí přijíati nocleh; každý člen tohoto řádu musí býti nejméně 24 roků star, každý musí býti úplně zdrav a mít vyšší studia, vždyť to mají býti kněží, zpovědníci a kazatelé! Kamkoli přijdou, jest jim dovoleno čísti mši sv., kázati a zpovídati; 30 let v pokoji působiti budou, potom přijde Antikrist.

Tento bezednou lší a zlatem získá si panovníky tohoto světa, takže za svého Pána a Boha jej považovati a uznávati budou; jakmile nastoupí Antikrist jako pán světa, členové řádu již s nebezpečím života působiti budou a mnozí, kteří s těmito zbožnými řeholníky ve spojení byli, jako svatí mučenníci zemrou; mnozí židé a pohané od těchto zbožných mužů dají se pokřtiti, což Antikrista velice rozněvá, přísne zakáže, že žádný kázání těchto bratří slyšeti nesmí; poslové Antikrista tyto svaté kazatele probodnou a napichnuté na kopí je nositi a lidem ukazovati budou; lidé zlí smátí se, ale lidé dobří a spravedliví plakati budou. Antikrist poručí, aby přivržení těchto svatých mužů schytáni byli, aby do krve zmrskáni a bičováni byli a na konec, aby sťati byli a mrtvoly jejich do vody hozeny byly (Morel, Zjevení sestry Mechtildis z Magdeburku, 1869, Rejno, Manz, str. 208).

Také sv. **Vincenc Ferrerský** (1350—1419) mluví o apoštolech na konci světa a tvrdí: »Tito apoštolští mužové přijdou, budou ohudými a prostými, mírnými a pokornými, o Ježíši Kristu Nazaretském kázati a jen čest a slávu Boží na zřeteli míti budou.« Blahosl. **Ludvík Marie Grignon z Montfortu** (1673—1716), apoštolský francouzský missionář a veliký ctitel Matky Boží, prorokuje: »Výchovu, vzdělání těchto velikých svatých vyhradí si sama Matka Boží, proto tyto svatí mužové co do svatosti většinu jiných svatých jako cedry na Libanonu převyšovati budou; tyto svatí mužové, plní milosti a horlivosti, pro čest a slávu Boží vyvoleni budou, aby odpovídali a protivili se nepřítelům Boha všemohoucího; slovem a příkladem obrátí tyto svatí apoštolové celý svět a způsobí, že po celém světě zase Matka Páně uctívána a vzývána bude — což jim přinese s jedné strany mnohé příkoří a pronásledování, ale na druhé straně také veliké Boží požehnání.«

10. Tak jako Kristus Pán měl ve sv. Janu Křtiteli svého předchůdce, podobně i Antikrist předchůdce míti bude.

Podobně jako sv. Jan Křtitel byl předchůdcem Krista Pána, tak i Antikrist svého předchůdce míti bude; o tomto předchůdci Antikrista vícekrát mluví Písmo svaté, a sice v knize Zjevení sv. Jana (Apokalypsis, kap. 13, verš 11; kap. 16, verš 13; kap. 19, verš 20 a kap. 20, verš 10).

Miláček Páně nazývá jej **prorokem lži**, protože bude právě tak prohaný a bezbožný, jako Antikrist sám: »Viděl jsem šelmu, vystupující ze země, a měla dva rohy, podobné beránkům a mluvila jako drak.« (Apokal., 13, 11.) Mnozí tvrdí, že předchůdce Antikrista bude **odpadlý biskup**, který vystoupí jako **vzdoropapež** a tím v křesťanském světě způsobí veliký zmatek; dle Holzhausera znamenají ty dva rohy šelmy duchovní a světskou moc. P. Honchedé praví, že tento falešný prorok nebude ani králem, ani knížetem, ale vynikajícím odpadlíkem od víry a že bude míti důstojnost biskupa; z apoštola sv. evangelia stane se apoštol nepravého falešného Messiáše. Italská dominikánka **Rosa Colomba Asdente** (1781—1847) z Tagia v Piemontu mnohé věci prorokovala, které se již vyplnily, a prorokví její jsou uložena v archivu biskupském ve Ventimiglia; táž prorokuje: Předchůdce Antikrista bude velikým nepřitelem Krista a sv. církve Jeho a dá si jméno Vykupitel; kol něho shromáždí se bludaři a kacíři, kteří protikřesťanské zásady své i dykou rozšiřovati budou; prohanost jejich bude tak veliká, že i mnohé, jinak

moudré lidi svedou k odpadu; biskupové ovšem vytrvají v dobrém a pro tu svou věrnost a stálost ve víře mnoho pronásledování budou.»

Francouzská řeholnice Nativitas (1731—1798), dcera sv. Kláry ve Fougères, předpovídá: »Vidím, že před příchodem Krista Pána k poslednímu soudu špatný odpadlý kněz hrozné pohoršení dá a církev sv. velice zarmoutí« (Hartmann).

Pozoruhodné jest proroctví sv. Hildegardy († 1179): »Nastane hrozná roztržka (schisma) v církvi svaté, takže půda pro příchod Antikrista dobře připravena bude.«

Dle Holzhäusera bude předchůdce Antikrista hlásati, že Antikrist jako pravý **Messiáš již přijde** a vystoupí na veřejnost v zemi blízko moře. Sv. Ireneus, biskup Lyonský († 202), praví, že předchůdce Antikrista židům, po světě rozptýleným, příchod Messiáše hlásati bude a tyto vyzve, by k němu cestovali (Adverus haer. 5, 28). Předchůdce Antikrista lidi vybízeti bude, aby se **Antikristu klaněli**.

Sv. ap. Jan ve svém Zjevení 13, 12. praví. »Šelma učinila, aby země a ti, kteří na ní přebývají, klaněli se šelmě« — a v kap. 13, v. 14: »Ríkají obyvatelům země, aby udělali obraz šelmy, a svedla ty, kteříž přebývají na zemi, pro znamení« — a v kap. 13, v. 13: »A činila znamení veliká, takže i omni rozkázala sestoupiti s nebe na zemi.« Tím chce předchůdce Antikrista napodobiti proroka Eliáše, na jehož slovo oheň s nebe spadl (IV. kniha král. 1, 10). Papež Řehoř Veliký tvrdí, že prorok lži mnoho apoštolů pošle do světa, veliký zástup odpadlých kněží raziti mu bude cestu (lib. 5, 18, a lib. 9, 68). Sv. Hildegarda praví. »Falešní učitelé budou bludy Antikrista veřejně hlásati, takže u mnohých lidí nastane pochybování a nebudou věděti, komu věřiti mají.«

Písmo sv. naznačuje, že Antikrist dva vynikající pomocníky mítí bude, totiž Satana a proroka lži; čtěme u sv. Jana (Zjevení sv. Jana 16, 13): »Viděl jsem, an z úst draka a z úst šelmy a z úst proroka lži vyšli tři nečistí duchové na způsob žab.« Drak, šelma a falešný prorok pak jsou: Satan, Antikrist a prorok lži. Podobně jako při vykoupení lidstva tři božské osoby působily, podobně ve zlobě svorně tři se sejdou: Satan, Antikrist a prorok lži.

11. Antikrist bude nejdříve králem židovským.

U proroka Daniele čteme (kap. 11, verš 21): »Přijde tajně a obdrží království Istivě.« Tak jako kočka vycházející na lup jde tiše a opatrně a krčí se, když ale má svou oběť již jistou, skočí, drápy svými uchvátí a ostrými zuby zakousne, podobně i Antikrist na počátku svého vystoupení na veřejnost počínati si bude; podobně jako had v ráji lži a lsti omámí tak mnohé a tak získá si důvěru a srdce mnohých ještě nezkažených dobráckých lidí. Sv. muč. biskup Methodius, žijící ve 4. století, předpovídá: »Antikrist na začátku bude ke každému vlnitý a laskavý a k chudým milosrdný; nebude milovati bohatství, naopak zlato a stříbro rozdává chudým; bude mírumilovným a smiřovatí bude ty, kteří v nepřátelství žijí; bude skromným a počestným, smilstvo a cizoložství přísně odsoudí; modlářství trpěti nebude a Písmo sv. v účtě mítí bude; státi bude ctíti a kněží si vážiti — a to všechno proto, aby s **dáblskou proľhaností** hodně lidí získal (Lützenburg, 14. kap.).

Sv. Anselm praví: »Antikrist svou velikou dobročinností získá srdce židů, takže jej Tito jako nějakého poloboha ctíti budou.« Bude židům

vyprávěti, jak jest mu to líto, že to teď na světě vše tak špatně dopadá a že už je nejvyšší čas, aby Bůh si vyvolil krále, který by převrácený a zkažený svět zase přivedl na pravou cestu, aby Bohu svému věrně sloužil; sám pak sepyjatýma rukama Boha prositi bude, aby již takového krále poslal na svět, který by utiskované poddané vysvobodil z rukou tyranů a který by obnovil dřívější blažený stav lidstva (Malvenda). A tu si židé řeknou: »Mezi námi není ani jeden tak dobrý, tak spravedlivý, tak moudrý, jako tento, jen on nás může vysvobodit ze vši bídy« — a proto mu židé **nabídnou korunu královskou**. Se začátku odmítne Antikrist, jen aby jej ještě více prosili (sv. Efrema a sv. muč. Hippolyt); když pak i jiní národové, Turci, Tataři, ano i někteří křesťané přijdou a prositi budou, aby korunu královskou přijal, pak mu přinesou drahocennou korunu a královské roucho, do toho královského roucha jej obléknou, korunu na hlavu postaví, žezlo do ruky jeho dají a provolají jej za svého dobrovolně zvoleného krále (Malvenda). Jakmile bude králem, první péči jeho bude sehnati mnoho vojska, mnoho zbraní a živobyti (chléb, obilí, maso a pod.).

Sv. Jeroným a jiní sv. Otcové tvrdí, že první jeho **residence** bude v Babyloně, kde si dá vystavěti nádherný palác královský, proto také mnozí židé do Babylomu se stěhovati budou. Ostatní králové na tomto světě, až uslyší o novém králi židovském, smáti se budou a dle pror. Daniele (7, 8.) »tento maličký roh« ignorovati budou. Vyslancům rozličných, od svých panovníků utiskovaných národů, řekne, že on jest proto poslán a vyvolen, aby je tyranského jha zbavil a celý svět aby napravil a přivedl opět k bázni boží a k spravedlnosti (Lützenb., kap. 14.). Později se Antikrist sám prohlásí **za Messiáše židů**. Židé budou tedy první přívrženci Antikrista, židé, kteří pravého Messiáše zavrhlí a nechťeli věřiti pravdě, budou nyní věřiti židům; vším právem řekl Kristus Pán židům. »Jáť jsem přišel ve jménu Otce mého a nepřijímáte mne; proto přijde jiný a toho přijmete« (ev. sv. Jana 5, 43).

Někteří myslí, že Antikrist obnoví také **panství islamu**. Na konec světa přijde prý veliký slavný panovník, potomek sv. Ludvíka IX. a ten zničí a vyvrátí panství turecké, tak prorokoval sv. František de Paula († 1508), a zničené panství Islamu prý obnoví Antikrist; pozoruhodné jest následující turecké proroctví z 15. století: Mahdi (Antikrist) přijde a zbořeně město znova vystaví; mešit bude mnoho sice, ale málo těch, kteří se v nich modlití budou; ženv jako mužové na koních jezdit, do bazarů choditi, u cizinců kupovati, víno píti a v houfech po ulicích se procházeti budou; konečně přijdou Evropané (Beni Asfer) a dobudou Cařihrad; světové panství přejde na nevěřící, 960.000 křesťanů (ďaurů) přepadne Islam; pak tenrve přijde svatý Mahdi (Antikrist) a obnoví panství Islamu.« Též ctihodný Holzhauer praví, že Antikrist panství turecké (islam), velikým panovníkem vyvrácené, zase obnoví.

12. Antikrist se nelen za Messiáše židů, ale dokonce za pravého Boha vydávati bude a dá sobě prokazovati božskou počtu (klanění se).

Svatí Otcové svorně tvrdí, že židé Antikrista jako Messiáše přijmou a za takového uznají. Výčitka Krista Pána židům (viz ev. sv. Jana 5, 43) patrně se vztahuje na Antikrista, což také dosvědčují sv. Ireneus, sv. Hilarius, sv. Ambrož, sv. Augustin, sv. Jeroným, sv. Jan Damasc. a jiní.

Antikrist svede židy, že jej za pravého Messiáše považovati a jemu dokonce **klaněti** se budou (sv. Ireneus, adv. haer. 5, 25). Antikrist vydávati se bude za Krista (sv. Ambrož in Luc. 21). Na přání židů i zázraky, ovšem jen zdánlivé, konati bude, aby dokázal, že jedině jest on ten pravý Messias; řekne dále židům, po světě rozptýleným, že proto přišel, aby je spojil zase v jeden národ (ctih. Holzhauser).

Protože židé na základě proroků za to mají, že **Jerusalem** bude stře-diskem říše messiánské, proto dobyde Antikrist Jerusalema a **tam sídliti** bude, aby tím židům dokázal, že jedině on jest pravým messiášem; proto také znovu vystaví a zvelebí Jerusalem, kam pak židé z celého světa houfem stěhovati se budou; zkvete zase Palestina, povstanou nová města, bohatství bude dost a dost a celý svět závistivě na Palestinu a Jerusalem nohlížeti bude (Bedřich Vilém Helle): tu naplní se proroctví Isaiáše (11, 12): »Shromáždí poběhlé israelské a rozptýlené žudské seběfe od čtyř stran země«, a podobně proroctví Ezechiela, 36, 24: »Shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do země vaší.«

Sv. Pavel praví (II. ad. Thessal. 2, 3 a 4 verš): »Zjeven bude člověk hříchů, syn zatracení, jenž se protiví a povyšuje nade všechno, takže se nasadí v chrámě Božím a ukazovati se bude, jako by byl Bůh.« A prorok Daniel (11, 36) praví: »Pozdvihne se a pyšně postaví proti Bohu, a proti Bohu mluviti bude veliké věci, až se dokoná hněv.«

Sv. Jan Zlatoústý (hom. 40 in Joannem) praví: »Sám sebe nazve bohem a tvrditi bude, že on jest Bohem všech bohů a rozkáže, aby všickni lidé jej za pravého Boha uznali.

Sv. Hildegarda praví: »Násilím donutí mnohé, aby věřili v jeho božství!«

Antikrist se také **Pánu Bohu rouhati bude!** »Řeči proti Nejvyššímu mluviti bude«, praví prorok Daniel 7, 25., a u sv. Jana (Apokalypsis 13, 5—6) čteme: »Dána jsou šelmě ústa, mluvící veliké rouhání a otevřela šelma ústa svá k rouhání se Bohu, aby se rouhala jménu Jeho i stánku Jeho, i těm, kteří přebývají na nebi.«

Zvláště pak bude Antikrist potíráti učení církve sv. o Nejsvětější Trojici Boží a každého nazve bláznem, kdo by věřil, že Bůh Otec má Syna (sv. Ambrož a sv. Efreim). Ale nejen že se Antikrist Pánu Bohu rouhati bude, on také se snažiti bude zameziti veškeré uctívání Boha: nestrpí tedy ve svém království žádný oltář, žádný kříž, žádné obrazy Matky Páně a svatých (Dionys. kan. 26). Ba ani modlářství pohanům trniti nebude (sv. Hippolyt, sv. Cyrill Jerus.); proto praví prorok Daniel (11, 36): »Pozdvihne se a pyšně postaví proti všelikému bohu a proti Bohu bohů mluviti bude.« Ale ačkoliv Antikrist sebe samého za Boha prohlásí a vvdávati bude, přece jiného boha uctívati a vzývati bude: Daniel jmenuje jej Maozim (11. kap., verš 38). »Boha pak Maozim na místě svém ctíti bude.« Antikrist bude tedy tajným ctitelem Satana! Ačkoliv Antikrist se za Boha vvdávati bude, přece bude uvnitř přesvědčen, že není ani Bohem, ani Messiášem! »Antikrist nasadí se v chrámě Božím« (sv. Pavel z Thessal. II. 2, 4) a žádati bude, aby se mu lidé klaněli, ovšem v chrámu Jerusalemském, který znovu vystaví a kde božskou nocí vyzadovati bude (sv. Jan Dam. 4, 27. a sv. Cyr. Jerus. kat. 15). Sv. Ireneus 5, 25. sv. Efreim, sv. Ambrož, sv. Anselm). Židé budou jemu obětovati zvířata a kadidlo svatí (Cornel. a lan.); ve svatyni svatých postaví svůj obraz, a předchůdce Antikrista vystoupí v chrámě jako

velekněz a ráno a večer Antikristu zvířata obětovati a kadidlo syпати bude, Antikrist totiž ve své chytrosti ponechá židům jejich pořádek bohoslužby (Dionys. 23). Během času bezmála **celý svět uzná Antikrista**, a jen málo bude těch, kteří se jemu klaněti nebudou. V knize Zjevení sv. Jana 13, 8. čteme: »A klaněti se jí (šelmě) všickni, kteří přebývají na zemi a jejichžto jména nejsou napsána v knize života Beránka« — a v kap. 13. verš 4. čteme: »A klaněti se šelmě, řkouce: Kdo jest podobný šelmě a kdo bude moci bojovati s ní?« — mnozí národové pak do Jerusalema putovati budou, aby uznali Antikrista za Boha a za Messiasa a aby se mu klaněli (Cornel. a lap.). Sv. Hildegarda praví, že Antikrist bude mítí veliké množství otitelů a přívrženců, kdežto při Kristu pánu, pravém to Bohu a Messiáši, zůstane velmi malý počet věrných; také uvádí sv. Hildegarda, že přívrženci Antikrista dají si jméno jeho a antikristé se nazývati budou, podobně jako křesťané mají jméno své od Ježíše Krista.

Antikrist **rozkáže** všem obyvatelům země, **aby všude obraz jeho byl postaven a uctíván**; každý bude stát, kdo se obrazu jeho klaněti nebude. »Šelma znůsobilá, kteříž by se neklaněli obrazu šelmv, aby zabiti byli« (Apokal. 13, 15. a kap. 20, 4). »Viděl jsem duše statých pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží a těch, kteří se neklaněli šelmě, ani jejímu obrazu« (Apocal. 20, 4).

Předchůdce Antikrista vyzve krále a knížata tohoto světa, aby všude vystavili obraz Antikristův k veřejnému uctívání, a vlivem a mocí Satana dokáže, že tento obraz Antikrista lidským hlasem mluvíti bude. »I dáno jí, aby dala ducha obrazu šelmy a aby mluvil obraz šelmy« (Zjev. sv. Jana 13, 15). Pak vystaví na počest Antikrista nové nádherné chrámy a na oltář postaví obraz Antikrista, aby se mu lidé klaněli (Cornel. a lap.), v kostelích pak, které dosud byly křesťanské, srazí s oltáře křížů a postaví tam obraz Antikrista; mnozí přívrženci Antikrista do chrámů sněchati, tam plakati a jemu kadidlo obětovati budou. Obraz Antikrista občas promluví, laskavými slovy přítomným žehnati bude, za jejich zbožnost je pochválí a všechno dobré zde a na věčnosti jim přislíbí — tu naplní se prorocká slova Danielova: »Bude v chrámě ohavnost zpuštění« (9. 27). A tato ohavnost zpuštění předpovídá také sám Kristus Pán u sv. Matouše 24, 15.

13. Antikrist vyšle apoštoly své do světa.

Antikrist vyšle apoštoly do světa, aby všude hlásali jeho božství a lid vybízeli, by se mu klaněl; tito apoštolové Antikrista takto s katezeli mluvíti budou: »Vira křesťanská není pravá, jelikož Kristus není Messias, ale svůdce lidí (!); mše sv., sv. svátosti jsou výmysl samého ďábla, ten pravý, od proroků předpověděný Messias a Spasitel světa jest jedině nynější král židovský v Jerusalemě; jen on jest vtělený Bůh, tedy Bůh a člověk v jedné toliko osobě.« Zvlášť budou velebiti víru židovskou, na Mojžíše a na talmud odvolávati a proto žádati budou, aby každý se podrobil obřizce a sobotu světil, všem těm ale, kteří Antikrista neuznají a jemu se klaněti nebudou, mučením a hroznou smrtí vyhrožovati budou (Dionys z Lützenb. 24, 27, 29).

Sv. Hippolyt praví, že apoštolové Antikrista neustanou, pokud křesťané neprohlásí: »Zapíráme Krista, zapíráme sv. křesť, zapíráme sv.

kríž« — podobně píše sv. Augustin (De civit. Dei 8) a sv. Jeroným (in Dan. 11). Podobně jako Kristus Pán dal svým apoštolům moc uzdravovati nemocné, mrtvé křísiti, malomocné očišťovati a ďábelství vyháněti (ev. Mat. 10, 8), tak i Antikrist dá svým apoštolům moc podobné, ale **zdánlivé zázraky** konati (Dionys. z Lütz., kap. 24). Apoštolové Antikrista tedy divy konati budou, které i ti nejmoudřejší lidé obdivovati budou (Bellarmin) — ale nejen apoštolové Antikrista, i jejich pacholci, kteří křesťany mučiti budou, podobné zdánlivé zázraky konati budou (Bellarmin). Proto volá sv. papež Řehoř Veliký: »Jak hrozné to pokušení pro srdce lidské! Mučeník Kristův dává život za víru svou, a vidí, jak jeho katan zázraky koná!« (Moral. 32, 12). Často i ti odpadlíci od víry divy a zázraky konati budou, kdežto mezi pravověřícími křesťany ani jeden tu moc míti nebude (sv. Řehoř Veliký). Ano, apoštolové Antikrista dokonce i **mrtvé křísiti budou**; půjdou na hřbitov, u některého hrobu se zastaví, pomodlí a pak mrtvole, v hrobě odpočívající, jménem Antikrista poručí, aby vstala z mrtvých. Kámen, který hrob kryti bude, odskočí, hlina v hrobě na stranu se sveze a z hrobu vyjde člověk zdravý, silný a hezký, který přítomné vlídně pozdraví a hlasitě Antikrista velebiti bude. Člověk takto vzkříšený bude jísti a pít, s lidmi hovořiti a tyto vybízeti, aby přijali učení a víru Antikrista; tak tvrdí Cornel a lap., sv. Ireneus a Bellarmin, podobně prorokovaly také knihy Sibylly — ale takové vzkříšení mrtvých bude práce a dílo ďábla; ďábel to bude, který vyjde z hrobu, aby lidi oklamal. Následek toho bude, že mnozí křesťané sami přijdou a o přijetí mezi židy prositi budou (Cor. a lap.). O apoštoloch Antikrista patrně platí slova Krista Pána: »Povstanou falešní Kristové a falešní proroci a činíti budou veliké divy a zázraky, tak kdyby možné bylo, že by i vyvolení v blud uvedeni byli (ev. Mat. 24, 24).

Ale mezi apoštoly Krista Pána a mezi apoštoly Antikrista bude veliký rozdíl; kdežto sv. apoštolové, když hlásali učení svého Pána a Mistra, mnoho vytrpěti musili, budou apoštolové Antikrista míti všeho hojnost, takže zlatem plýtvati budou těm, kteří učení jejich o Antikristu přijmou (sv. Anselm).

Apoštolové Antikrista se za svržené anděle s nebe vydávají a přetvařovati se budou, jako by svatý, bezúhonný život vedli (Lütz. kap. 28).

Veškerá snaha Antikrista a jeho apoštolů bude ta, aby dosáhli veliké úcty a vážnosti u lidu (sv. Jan Dam.), velikou váhu na okolnost tu klásti budou, že Antikrist je **pánem celého světa**, a že o něm platí slova Písma sv.: »Panovati bude od moře až k moři, a od řeky až do končin země; a budou se mu klaněti všichni králové, a všichni národové budou sloužiti jemu« (Žalm 71, verš 8 a 11). Naproti tomu uvedou, že Ježíš Nazaretský neměl zde na zemi království žádné, ba že neměl ani tolik, kam by hlavu sklonil; i tu okolnost využítují proti Kristu, že Kristus sice zkázu Jerusalema předpověděl (Mat. 24, 2), ale že Antikrist Jerusalem zase znovu vystaví (Lützenb. 25). Ačkoliv apoštolové Antikrista desatero Božích přikázání velice vyhovávají budou, na druhé straně svým přívržencům mnohé dovolí, co zákon Boží přísně zapovídá, tak ku př. dovolí smilstvo, mužům dovolí mnohoženství a ženám, aby dle libosti opouštěly muže své a přidržely se jiných, tedy volnou lásku! Dovolí křesťanům zabrat majetek a tyto dokonce povraždit; takovou morálkou ovšem získají tisíce a statisíce přívrženců; mezi těmito apoštoly Antikrista zvlášť vynikne »Prorok líži« (viz 10).

14. Antikrist učiní Jerusalem střediskem své říše světové a jako druhou svou residenci si zvolí Řím.

Dle Zjevení sv. Jana (11, 7) bude Antikrist sídliti v Jerusalemě, kde zabije Henocha a proroka Eliáše; u proroka Daniele čteme: »A rozbije stan svůj Apadno mezi mořem na hoře slavné a svaté« (11, 44). Sv. Ireneus praví: »Antikrist v Jerusalemě trůn si postaví« a sv. Anselm dí: »Jelikož židé od Messiáše očekávají, že Jerusalem opět krásně a nádherně postaví, proto také Antikrist to učiní, nový Jerusalem bude městem velikým a bohatým, jako žádné druhé město na světě, a tam si vystaví nádherný palác.« Že Antikrist i Řím si zvolí za sídlo své, vysvětluje ze 17. kapitoly Zjevení sv. Jana, verš 9 a 18: »Sedm hor, na kterýchžto žena sedí, a žena ta jest město veliké, kteréž má moc nad králi zemí.«

Ctihodný Bartoloměj Holzhauser prorokuje, že Antikrist s velikým vojskem vtrhne do Říma, papeže zavraždí a sám se posadí na stoliči sv. Petra! To samé předpovídá franc. řeholnice Nativitas († 1798): »Spojenci Antikrista dobudou Řím, papeže zavraždí a Antikrist posadí se na trůn jeho.« Kardinál Manning († 1900) praví, že na konec světa Řím od víry odpadne, modlářství se oddá, papeže z Říma vyžene a křesťany ukrutně pronásledovati a mučiti bude; konečně i Řím bude spálen a rozbořen za trest, že prolil tolik křesťanské krve (Manning, Antikrist). S tím souhlasí papežské proroctví sv. arcibiskupa Malachiáše z r. 1139, že totiž poslední papež — Petr II., mnoho pronásledován a zabit bude, načež Řím vyvrácen bude, patrný trest Boží jako u města Sodomy!

15. Antikrist všem svým přívržencům a poddaným vtiskne zvláštní znamení.

Laotantius praví: »Všickni, kteří uvěří v Antikrista, od něho jako dobytek poznamenáni budou a to buď na čele neb na pravé ruce.« Již pohané dávali svým otrokům znamení na čelo a vojínům na ruce. Sv. Hildegarda praví: »Toto znamení bude znamení pekla, kterým člověk znamenáný stane se otrokem Antikrista, ba samého Satana. Jaké to znamení vlastně bude, dosud není rozhodnuto. Někteří jsou toho názoru, že to bude písmeno N, t. j. nego Christum, upírám Krista, toho náhledu jest také sv. muč. Hippolyt († 252); sv. učitel círk. Efreim mluví o znamení **hada**; jiní zase myslí, že znamení Antikrista bude **řecký monogram** Kristův, totiž spojení prvních dvou písmen ve jménu Christos X (ch) a e (r). Jak známo, dal císař Konstantin Veliký r. 312 toto znamení na praporech upevniti.

Benediktin Asberto, který mnohé vidění měl, vykládá, že znamení Antikrista budou tvořit tři první písmeny jména Kristus navzájem spojené, jelikož Antikrist se za pravého Krista (Messiáše) vydávati bude.

Každý, kdo toto znamení Antikrista nebude mít, bude sťat (Apocal. 20, 4); bez tohoto znamení nesmí žádný ani kupovati ani prodávati (Apocal. 13, 17); za panování císaře Diokleciána, který tak hrozně křesťany pronásledoval, bylo něco podobného; tenkrát nesměli křesťané ani kupovat ani prodávat, ani vody si nabrat, ani obilí semlíti, ba ani do domu vejít, pokud by dříve neobětováli bohům pohanským; u každé studny, u každého obchodu a na ulicích a náměstích postaveny byly

modly pohanské a vedle nich biřiči, kteří každého nutili těmto modlání se klaněti — a za časů Antikrista bude to ještě horší (Lützenb., kap. 40). Z toho následuje: Věřící křesťané nesmí se na ulici ani ukázati, nikde nedostanou ani potraviny ani vodu, a proto nezbude jim nic jiného (dle Lactantia 7, 17), nežli utéci na poušť, anebo zemřít hladem a žízní! Sv. Hildegarda praví: »Křesťanům nastane volba mezi smrtí hladem a útekem na poušť, neboť každý, kdož nebude mít znamení Antikrista, bude popraven.« Ale i na poušti nebudou křesťané úplně jistými, ano i tam pochopové Antikrista po křesťanech slíditi budou, také mnozí křesťané zemrou vysílením. Krásně praví Miláček Páně, sv. Jan ve své knize Zjevení 14, 12: »Zde jest trpělivost svatých, kteří ostříhají přikázání Boží a víru Ježíšovou.« Zajisté bude křesťanům potřeba hrdinské trpělivosti, aby neopadli od víry! Bernardin z Busto († 1490 v Melignano u Milána), slavný theolog, právník, filosof a kazatel praví: »Dobrotivý Bůh způsobem zázračným mnoho kněží zachrání, aby po ukončeném pronásledování lidstvo zase obrátili k pravému Bohu.«

Dionys. z Lützenb. praví: »Ti, kteří znamení Antikrista nositi budou, budou jako ďáblem posedlí, **ani ve dne ani v noci nebudou mít pokoje** a jen po tom toužiti budou, aby každý, kdož dosud nemá znamení Antikrista, buď zemřel hladem, neb aby byl odpraven (Život Antikrista 42). To samé předpovídá sv. ap. a ev. Jan ve svém Zjevení 14, 11: »Nebudou mít odpočinutí ani ve dne ani v noci ti, kteří se klaněli šelmě a obrazu jejímu.« A taková vzájemná hrozná nenávisť povstane mezi lidmi, že i posvátné svazky rodinné rozvázány budou; tehdy naplní se prorocká slova Krista Pána: »Vydá pak bratr bratra na smrt a otec syna, a povstanou děti proti rodičům a usmrtí je« (Ev. sv. Marka 13, 12) — a u sv. Matouše (24, 10) čteme: »Mnozí se budou horšiti a vespolek se zrazovati a jedni druhých nenáviděti.«

16. Antikrist získá si mnoho přívrženců podporováním židovského náboženství a dary a zdánlivými zázraky.

Především nakloní si **židy**, an dá rozkaz, že zákon Mojžišův pro všechny je závazným, nařídí svčení soboty a obřízku (sv. Řehoř Vel. ep. 11, 3); sv. Efrema a sv. biskup Martin praví, že Antikrist rozkáže, aby všickni obřízce se podrobili, podobně praví též sv. Hildegarda: »Antikrist poručí obřízku jako zákon, kdežto zákon Boží zavrhne; zavrhne sv. křest a sv. evangelia a předpisy církve sv. tupiti bude« (Schmelzeis, str. 379). Vystaví znovu **Jerusalem a chrám** a rozhlásí židům, že si podmaní celý svět, a to židům lichotiti bude, takže stanou se jeho nejvěrnějšími poddanými — ovšem později se věci změní. Sv. Efrema praví: »Až Antikrist zuřiti počne, budou židé pochybovati, zdali Messiasem jest; pak ale Antikrist velice se na židy rozhněvá, předáky jejich sesadí a mnohé z nich ještě krutěji mučiti bude nežli křesťany.« Antikrist zlatem a bohatstvím lidí k sobě lákati bude, a získá zlatem i mnoho křesťanů, kteří pro tu hroudu zlata odpadnou od víry (sv. Jeroným), podobně jako král Antiochus Epiplanes zlatem a stříbrem židy k odpadu sváděl (I. Makkab. 2, 18). Antikrist svým přívržencům bohatství a četné výnosné úřady rozdávati bude, i pozemky zdarma jim rozdá (Daniel 11, 39). Sv. Anselm jest toho náhledu, že Satan všechny skryté poklady odkryje, aby Antikrist hojně rozdávati mohl. Antikrist všechna bohatá města vyplní a poklady uloupené převezé do Jerusalema (Daniel 11, 24). Rozumí se samo

sebou, že všechny zlaté a stříbrné nádoby z kostelů křesťanských a kleboňnice poutnických chrámů násilím vezme a do své residence jerusalemské odvéztí dá. Jak čteme v 3. Knize král. 10, 21—27, bylo za panování krále Šalamouna v Jerusalemě tolik zlata a stříbra, jako kamení; král Šalamoun miloval nádheru, a když za něho bylo v Jerusalemě tolik zlata a stříbra, a Šalamoun kraloval toliko v zemi židovské, jaké teprve bohatství nesmírné bude v Jerusalemě nahromaděno, až Antikrist bude pánem celého světa! Písmo sv. praví (Kazatel 10, 19): »Penězům poslušno jest všecko.« Pro tu prokletou lásku k zlatu mnozí přidají se k Antikristu; sv. abatyše Mechtildis z Magdeburku praví: »Zlatem získá a nakloní si Antikrist knížata tohoto světa, takže jej uznají za svého pána.«

Antikrist **zázraky** konati bude, které nebudou nic jiného než podvod; v knize Zjevení sv. Jana (13, 13) čteme: »Šelma činila zjevení veliká« — a sv. Pavel praví v II. ep. k Thessal., verš 9, kap. 2: »Kteréhož přišti jest podle působení Satanova se vši mocí a divy i lživými zázraky« — tedy **pomocí Satana** lživé zázraky konati bude. Dle Písma sv. »bude Satan rozvázán na krátký čas« (Apocal. 20, 3), a v kap. 20, v. 7 zní: »Bude sváděti národy, které jsou na čtyřech úhlech země«, bude tedy Satanu dovoleno moc svou rozvinouti; Satan použije Antikrista jako poslušný a dovedný nástroj a pomocí zavržených andělů své lživé zázraky konati bude, kterými svede mnoho lidí. Sv. Efreim tvrdí, že Antikrist bude tím **největším kouzelníkem**, protože bude skrz naskrz naplněn ďáblem; všickni kouzelníci budou proti Antikristu jako malí ohlapci, on je převyší tak jako Lucifer ostatní zavržené anděly (Lützenb., kap. 20).

Dle Písma sv. Antikrist **zdánlivě vstane z mrtvých** a tím vzbudí pozornost celého světa; v knize Zjevení sv. Jana čteme: »Šelma učinila, aby země a ti, kteří na ní přebývají, klaněli se šelmě, jejížto rána smrti uzdravena jest (kap. 13 v. 12) a v kap. 13 v. 3: »Rána smrti uzdravena jest, a divila se všecka zem šelmě«, a dále kap. 17 v. 8: »Diviti se budou vidouce šelmu, kteráž byla a není.« Sv. Hilegarda praví: »Antikrist přetvařovati se bude, jakoby umíral, by svět vykoupil a vstane z mrtvých,« dále praví: »Antikrist nařídí přátelům svým, by jej zdánlivě zabili mečem, do čistého plátna zabalili a nechali ležet, až vstane z mrtvých — nebude to ale jeho tělo, nýbrž toliko stín, v tom ten hrozný podvod Antikrista.« Lehce vstane z mrtvých a žádati bude, by celý svět se mu klaněl; ten podvod splete mnoho lidí, takže i zbožní křesťané diviti se budou (Schmelzeis, str. 379—380). Podobně jako Kristus Pán bude i Antikrist nemocné uzdravovati; Cornelius a Cap. praví: »Hlučné a němé, slepé a chromé, málomocné a šlakem poražené uzdravovati bude, takže celý svět diviti se bude.« Ale dříve nevloží ruce své na nemocné, dokud nezaprou Krista! Veliký zástup nemocných pohrne se za Antikristem, ano, mnozí dalekou cestu vykonají, aby je uzdravil (Lützenb., kap. 32). Sv. Hippolyt praví: »Malomocné očisťovati, chromé uzdravovati, ďábelství vyháněti, mrtvé křísiti a budoucí věci předpovídati bude; suchou nohou po vodě choditi, hory přenášeti, oheň s nebe volati bude a učiní ze dne noc a z noci den; všechny živly: země a větry, voda a oheň ho poslouchati budou.« Svými lživými zázraky bude dokonce chtítí Krista Pána přetrumfnouti a Krista zastíniti! I slunci a měsíci poručí, kdy státi a kdy se pohybovati budou; i hory zdánlivě přenášeti bude, ovšem jen zdánlivě, sám Satan bude mu při tom nápomocen.

Antikrist také **v povětrí lítati bude**. Pomoci zlých duchů vznese se až k oblakům a září vydávati bude jako slunce (sv. Eřem). Bernard a Busto praví: »Až lidé uzří Antikrista, jak se v povětrí vznáší, padnou na tvář svou a budou se mu klaněti; přes města a dědiny politne, tu a tam sestoupí a shromážděným kázati bude své ďábelské evangelium laskavými slovy.« Zvláštní váhu na tento svůj let klásti a žádati bude, aby ho lidé uznali jako Boha (Dionys., kap. 31). Při jednom takovém vzletu ale zakročí sám Bůh všemohoucí a učiní konec Antikristu na vždy (viz 20). I v o d a Antikrista poslouchati bude; sv. Hippolyt praví: »Po moři choditi bude a bouří pouhým slovem utíší.« Dionysius z Lützenb. praví: »Kdybych všechna kouzla a čary Antikrista vypsal měl, nestačila by kniha jedna, musel bych vypsatí vícero knih« (kap. 25). Sv. Hildegarda praví: »Svým kouzelnictvím Antikrist mnohé zázraky napodobovati bude, poručí větrům, bleskům a hromu, zdraví bude lidem bráti a vracetí, takže mnozí v něho uvěří a veškerou důvěru k němu míti budou, a mnozí o pravém božském učení Krista Pána pochybovati budou« (Schmelzeis, sv. Hildegarda, str. 378).

A podobně jako **Kristus Pán se odvolával na své zázraky**: »Skutky, které já činím, svědectví o mně vydávají, že mne Otec poslal« (Ev. sv. Jana 5. 36) a dále: »Skutkům věřte, abyste poznali a uvěřili, že Otec ve mně jest a já v Otci« (Ev. sv. Jana, 10, 38), podobně i Antikrist na své kouzelnické kousky odvolávati se bude, ve své pýšě bezedné dle sv. Hippolyta takto k lidu mluvíti bude: »Pozorujte, přátelé moji, moji moc a sílu; je vůbec někdo na světě tak mocný, veliký a slavný jako já? Nesčetní andělé mi slouží, uzdravuji nemocné, hory přenáším, mrtvé křísím; vody a moře mne poslouchají, ano i slunce a měsíc pohybují se na můj rozkaz; nejsem tedy já bohem všemohoucím, když vládnu a panuji na celém světě?«

Tu mnozí křesťané stanou se **malomyslnými** a nebudou věděti, na čem vlastně jsou; mnozí z nich přidrží se Antikrista a uznají jeho domnělé božství (Lützenb., kap. 34). Sv. Hildegarda praví, že následkem zdánlivých zázraků Antikrista dokonce i vyvolení strachem se třásti budou — ale jistotě jest, že dobrotivý Bůh svým věnným dá odvahu, sílu a trpělivost. dle sv. Jana (Apocal. 14. 12): »Zde jest trpělivost svatých, kteříž ostříhají přikázání Boží a víru Ježíšovu.«

Dle některých spisovatelů dřívější doby Satan za časů Antikrista mnohé nřimo k neuvěření zázraky komati bude, tak **zřísobí, že krucifixy a obrazv svatých mluvíti a Pánu Bohu rouhati se budou (!)** Bernard a Busto praví: »Až mnohý zbožný křesťan doma ve svém pokoji před krucifixem klečeti a k Pánu Bohu modliti se bude, bude Satan jej z modlitby vvrhovati a hrůzou jej naplní. Ďábel totiž zřísobí, že s křtže uslyší hlas: »Proč ke mně voláš, kdž já tobě pranic pomoci nemohu: já nejsem Bůh, já nejsem Spasitel, ale kouzelník, buřič a svůdce lidu. Já isem falešný prorok, do pekla zavržený! Nevolej tedy ke mně, já ti pravdu hlásám. Já nejsem Synem Božím, ale podvodníkem, a proto zavrženým na věky věkův!«

Těž obrazv Matky Boží podobně mluvíti budou k těm kteří nřed nřmi klečeti a modliti se budou. »Nevzývej mne, nevolej ke mně, já nejsem Matkou Boží a proto nemohu u Pána Boha pranic, isem toliko bidný tvor, ke mně se tedy nemodli, ale vzývej matku Antikrista« — a podobně i obrazv a sochy svatých mluvíti budou; že ale sám ďábel to jest, který z krucifixů a z obrazů svatých mluví, to mnohý nepochopí,

ba naopak k apoštolům antikrista poběhnou, aby se přihlásili k Antikristu. a na rozkaz těchto sřhnou se stěny křucifix a obrazy svatých a po nich šlapati budou (Lützenburg, kap. 31). Satan dokonce ústy malých nemluvnat mluvití bude, dle Bernardina a Busto: »Nemluvně nejednou začne zřetelně mluvití, božství Antikrista chváliti a matku prositi, aby odpadla od Krista a přidržela se Antikrista; jakou úzkost a bolest v srdci pocítí při těchto rouhavých slovech zbožná matka!« (Lützenburg, 32.) Nicméně vzdor všemu tomu mnozí křesťané prohlédnou šatbu a podvod Satana, nedají se sřhnouti a vytrvají v dobrém.

Že skutečně Antikrist, aby svedl lidstvo s cesty pravé, mnohé divy konati bude, dotvrzuje sám Kristus Pán u sv. Mat., 24, 24. Podobně čteme u sv. ap. Pavla (II. ad. Thessal. 8, 9. a u sv. ap. Jana, Zjevení sv. Jana, 13, 13.)

17. Antikrist tři a půl roku panovati a hrozně křesťany pronásledovati bude.

Antikrist bude mocnářem, vladařem celého světa; Miláček Páně, sv. ap. Jan, praví: »Dána šelmě moc nad všelikým pokolením, nad lidem, nad jazykem i nad národem« (Apocal., 13, 7). Křesťanští vladaři psali se »z Boží milosti císař, král« — Antikrist ale bude **vladařem z milosti Satana**. Dříve ale, nežli nastoupí vládu celého světa, povede Antikrist válku s desíti králi, nejdříve dobyde Egypt, pak Libii a Aethiopii, tak prorokuje Daniel, kap. 7, v. 7 a 8; 7, 20-24; 11, 15; 11, 40-43 — a sv. ap. Jan ve svém Zjevení 17, 12-13. Prorok Daniel vidí zvíře, které má 10 rohů, a mezi těmi desíti rohy vidí Daniel vyrůstati roh jedenáctý (Daniel 7, 7-8; 7, 20-24); a tento jedenáctý roh dle výkladu sv. Otců jest Antikrist, kterého prorok Daniel jmenuje »králem pňhočným« (11, 15) a dále praví prorok Daniel: »Země egyptská neujde mu, a panovati bude nad poklady egyptskými, a skrze Libii a mouřenínskou zemi projde« (11, 42, 43). Konečně vřhne jako vítěz do země zaslíbené a v Jerusalemě postaví si trůn královský, a obyvatelé ochotně se mu podrobí (sv. Ireneus). Tu uleknou se krákové a knížata a pošlou vojska svá do Sv. Země, ale Antikrist je úplně porazí; Kateřina Emmerichová mluví o hrozné bitvě u města Mageddo v severní Palestině. Sv. Jeroným praví: »Antikrist bude pánem celého světa«, bude tedy tak mocný a nepřemožitelný, že svět něco podobného dosud neviděl (sv. Ireneus).

Že světovou moc jednotlivec vykonávati může, viděli jsme ve světové válce, kde prezident Spojených Států v severní Americe, Wilson, jistý čas světem vládl; za časů franc. císaře Napoleona I. bylo podobně; básník Bedřich Helle praví: »Během staletí byla církev Kristova pronásledována jen v některých zemích a říších, ale za Antikrista nastane **všeobecné** pronásledování křesťanů.« Sv. učitel círk., Augustin, praví: »Pronásledování církve Kristovy Antikristem **na všech místech** země bude posledním« (De civit. Dei 11). Bude-li se ale přece někdo diviti tomu, že by žid strhl na sebe vládu a panství celého světa, nechť uváží, že židé vlastně dnes světem vládnou; mají v rukou světový obchod, ovládají veškeren tisk, ovládají masy dělnické — a i po ukončení války světové tu a tam dosáhli úřadů nejvyšších a nejvýznamnějších — a že židé po tom touží, panovat nad celým světem, který rozumný člověk by o tom pochyboval? 3½ roku bude Antikrist pánem tohoto světa, 3½ roku proti křesťanům zuřiti a je pronásledovati bude, 3½ roku bude

trvati panství jeho, jako trvalo veřejné působení Krista Pána; prorok Daniel praví: »Svatí vydáni budou v ruku jeho až do času a dvou časů a polovici času« (7, 25), t. j. tři a půl roku. Podobně praví Apocalypsis (12, 14): »Do času a časů a do půlčasu«; a na jiném místě praví sv. Jan ve svém Zjevení: »A žena (rozuměj Církev) utekla na poušť, kdež měla místo připravené od Boha, aby ji tam krmili tisíc dvě stě a šedesát (1260) dnů« — a kap. 11, v. 2.: »Tlačiti budou město svatě čtyřicet a dva měsíce«, t. j. 3½ roku, a dále kap. 13, verš 5.: »Dána šelmě moc vládnouti 40 a 2 měsíce.« Počet dnů udává prorok Daniel, kap. 12, v. 11.: »Od času, když odňata bude oběť ustavičná, postavena bude ohavnost zpuštění tisíc dvě stě a devadesát dnů.«

Pán Bůh proto dopodrobna ohlásil pronásledování církve Antikristem, aby věřící neztratili důvěru v Boha a nestali se malomyslnými, a pak také proto, jak dlouho ještě v úkrytu žiti mají, aby ušli pronásledování Antikrista; proto praví sám Kristus Pán, jak čteme v ev. sv. Mat. 24, kap. 24, verš 22.: »Kdyby ukřácení nebyli dnové tito, nebyl by zachován nižádný člověk, ale pro vyvolené ukřácení budou dnové tito.«

Během této doby — 3½ roku — ale bude »soužení veliké, jakéhož nebylo od počátku světa až dosavad, aniž kdy bude« (ev. sv. Mat. 24, 21). Podobně praví prorok Daniel 12, 1.: »Přijde čas, jaký nebyl od té doby, jak národové počali býti, až do tohoto času«, dále kap. 12, v. 7.: »Do času a dvou časů a polovici času vyplní rozptýlení ruky lidu svatého, splní se všechny ty věci.« Proto ďábel podnikne poslední svůj hrozný útok na království Boží zde na zemi, an již mnoho času mu nezbude. »K vám sestoupil ďábel, maje hněv veliký, věda, že krátký čas má« (Apocal. 12, 12). Během tohoto nejohroženějšího pronásledování, 3½ roku trvajících, mnozí křesťané, biskupové a kněží **spasí se útekem**, což naznačuje Miláček Páně, sv. Jan ve své knize Zjevení, 12, 6.: »Žena (totiž Církev) utekla na poušť, kdež měla místo připravené od Boha.« Ctihodný sluha Boží, Bartoloměj Holzhauser praví: »Křesťané utekou na poušť, do lesů, na hory — a tam se ukryjí.«

18. Pán Bůh pošle proti Antikristu proroky Henocha a Eliáše.

Podobně jako za časů krále Antiocha, který národ židovský tak ukrutně pronásledoval, panoval 176—163 před Kristem, a který pro tuto svou ukrutnost od mnohých za předchůdce Antikrista považován jest, proti tomuto tyranu povstal **Juda Makkabejský** a slavně nad ním zvíťazil, podobně bude na konec světa: Pán Bůh pošle udatné muže, kteří s Antikristem bojovati budou a učiní konec moci a slávy jeho. K těmto vyvoleným mužům patří v první řadě **Henoch a Eliáš**, kteří 1260 dnů, tedy 3 roky a 5½ měsíce působiti budou, a po tu dobu budou **nezranitelnými** (Apocalypsis 11, 5.), a v tom budou podobni samému Spasiteli Ježíši Kristu, který po čas svého veřejného působení (3½ roku) byl nezranitelným; chtěli jej kamenovati (ev. sv. Jana 8, 59), s vysoké hory dolů svrhnouti (Lukáš 4, 29), jej zajmouti (Jan ev. 7, 30), ale marná byla globa židů, protože ještě nepřišla hodina Jeho; až teprve vyprší čas a doba samým Bohem Otcem ustanovená, sám dobrovolně se vydá katanům svým! O těchto dvou sv. mužích, Henochovi a Eliáš, víme **z Písma sv.:** **Henoch**, sedmý patriarcha, byl stár 365 let, když pro svůj svatý život — aniž by byl umřel, tedy za živa vzat byl do ráje (1. kn. Mojžíšova, 5, 23) a ep. sv. Pavla k židům (11, 5) asi r. 1000 od stvoření

Adama, a tentýž sv. Henoch zase přijde na svět, aby lidi ku pokání vybízel (Sir. 44, 16). A **prorok Eliáš** nedaleko Jericha (r. 902 před Kr.) byl u přítomnosti proroka Elisea na ohnivém voze vzat do ráje (4. kn. král. 2, 11). To samé tvrdí sv. Hildegarda, sv. Augustin, sv. Tomáš Akvinský. Prorok Eliáš byl také při zázračném proměnění Krista Pána na hoře Tábor (Mat. 17, 3; Marek 9, 3; Lukáš 9, 30). Prorok Malachiáš předpovídá, že než nastane konec světa, prorok Eliáš přijde, aby židy obrátil na víru (Mal. 4, 5), ano sám Kristus Pán předpověděl (ev. sv. Matouše 17, 11), že před koncem světa přijde Eliáš, aby obnovil království Boží na zemi.

Sv. Jan Křtitel jest obrazem čili předobrazem proroka Eliáše, poněvadž hlásal první příchod Kristův, kdežto Eliáš druhý příchod Kristův připravovati bude, proto praví Kristus Pán u sv. Matouše (17, 12): »Eliáš již přišel.«

Henoch a Eliáš budou přísnými kajícníky, kázání a učení jejich tak působiti bude, že mnozí od Antikrista se odvrátí, proto také Antikrist oba tyto sv. muže zavraždí, ale Bůh třetího dne je zase vzkřísí, načež před očima svých nepřátel do nebe vzati budou (Zjevení sv. Jana 11, 3—12). Antikrist pak přečká Henocha a Eliáše toliko 30 dnů, neboť panství jeho dle proroka Daniele 1290 dnů trvati bude (Daniel 12, 11), tedy o 30 dnů více, čili déle nežli působení Henocha a Eliáše, které jen 1260 dnů trvati bude (Apocal. 11, 3). Podobně jako Noe před potopou světa kázal, napomínal, prosil a varoval, podobně na konci světa učiní Henoch a Eliáš, veřejně však vystoupí teprve, až Antikrist **odstraní mši svatou** a v kostelích křesťanských nastane ohavnost zpuštění (Dan. 12, 11).

Že Henoch a Eliáš jsou v ráji, učili žáci sv. apoštolů (sv. Ireneus, biskup lyonský († 402), sv. Augustin, sv. Jeroným, sv. Tomáš Akv.). P. Honchedy tvrdí, že na **přímluvu sv. Eliáše** mnoho zázraků se stalo.

Dionysius z Lützenburgu praví v 38. kap. ve svém spisu o Antikristu: »Henoch a Eliáš na ohnivém voze jako blesk z ráje vyjedou do **Jerusalemu**, tam ihned vejdou do chrámu a hlásati budou, že tento Boha prázdný a zpustlý člověk, kterého lidé v chrámu Jerusalemském uctívají, jest proroky předpověděný **Antikrist**; veřejně nazvou Antikrista největším lhářem a podvodníkem a zločincem; tu ovšem ihned dostaví se pacholci, aby oba ty muže jali a mučili, ale jakmile se tito pochopové přiblíží k Henochovi a Eliášovi, nastane takové **hromobití**, že zbabčle uteknou, a při útěku svým **ohněm, který s nebe spadne**, straveni budou. Od rána do večera oba ti sv. mužové ulicemi jerusalemskými chodí a kázati budou, čím Antikrist jest a jak hanebně klame lid. Zároveň předpovědi jeho brzké zahynutí; řeknou otevřeně lidu, že jsou Henoch a Eliáš, jichžto druhý příchod na svět Bohem předpověděn byl; Eliáš více židům, kdežto Henoch mohamedánům kázati bude. Antikrist pošle ovšem pochopy své, aby oba ty muže jali, ale jakmile vloží na ně ruce své, ihned ohněm straveni budou — a tento oheň **z úst obou sv. proroků** vycházeti bude, jak čteme v knize Zjevení sv. Jana (kap. 11, verš 5). Proto se každý báti bude těmito sv. mužům jakýmkoli způsobem ublížiti (Lützenburg, kap. 38). Na apoštolských cestách svých navštíví Henoch a Eliáš žaláře, aby tam uvězněné křesťany potěšili, i na poušti vyhledají skryté křesťany a útěchu jim přinesou (Lützenb., kap. 43.)

Sv. Hildegarda, abatyše kláštera benediktinek v Rupertsbergu v Bingen na Rýně († 1179 ve stáří 82 let) prorokuje: »Henoch a Eliáš, tajem-

ným způsobem od Pána Boha v ráji tak poučení budou, že budou moudřejší než všichni mudrci tohoto světa, od Boha dostanou rozkaz odpovídat. Antikristu a bloudící lidstvo zase uvést na cestu spásy a takto k lidu mluvit budou: »Ten prokletý Antikrist od Satana na svět poslán jest, aby lidstvo zkazil a od Boha odvrátil, my pak Bohem posláni jsme napravit to, co on ve své zlobě pokazil« — a lid jim uvěří, přidrží se jich a Antikrista opustí. Henoch a Eliáš v mnohých městech a krajinách kázati, lid svedený obracet a Duchem sv. posilnění a naplnění, mnohé a to pravé zázraky konati budou, takže je lidé velice obdivovati budou; mezi přívrženci Antikrista způsobí veliký zmatek a mnozí křesťané ve své víře upevnění budou. Antikrist ovšem zuřiti, křesťany hrozně mučiti a vraždit bude, ale tito půjdou vesele, s radostí na smrt, ačkoliv krev jejich mučnická poteče proudem.«

Ctih. sestra Machtildis z Magdeburku, z řádu sv. Dominika (ve 13. století), praví: »Henoch a Eliáš v ráji jsou a andělé oba z ráje provázeti bude; oba vystoupí jako kazatelé a zbývající křesťany těšiti budou; Antikrista poženou do úzkých; Henoch a Eliáš vysvětlí lidem, čím Antikrist jest, jak přišel na svět, či mocí zdánlivé zázraky koná a jaký bude konec jeho — a tu obrátí se mnoho mužů a žen, kteří dříve přidrželi se Antikrista a uvěří v pravého Boha.«

V proroctví o papežích sv. Malachiasě*), arcibiskupa v Annagh v Irsku, čteme, že předposlední papež, tedy šestý nástupce Pia XI., bude míti heslo »De gloria olivae«, **o kráse olivy**. Ve Zjevení sv. Jana (11, 4) jmenuje miláček Páně Henocha a Eliáše **dvě olivy**.

Ctihodný Holzhauser († 1658) praví, že Henoch a Eliáš mnoho židů a pohanů obrátí na víru Kristovu; působení Henocha a Eliáše bude velice podobné působení sv. ap. Petra a Pavla; sv. Petr hlavně židům, sv. Pavel hlavně pohanům kázal; pravdě podobné jest, že Henoch a Eliáš při obrácení lidstva rozdělí si apoštolskou práci; Eliáš více židům kázati bude, Henoch pak ostatním národům, a oba svorně národy ku pokání vybízeti budou.

19. Kázání a zázraky Eliáše, zvlášť nalezení archy úmlavy za následek mítí budou, že skoro veškerý národ židovský stane se křesťanským.

O Henochovi a Eliáši praví Bůh ve knize Zjevení sv. Jana 11, 3: »Dám **dvěma svědkům** svým, a budou prorokovati za 1260 dnů, oblečeni jsouce v pytle (roucho kajcnosti).« Slovem i skutky (zázraky) dokáží, že **Ježíš Kristus jest ten pravý Vykupitel světa** a pravý jednorozený Syn

*) Již po několik století ozývají se hlasy pro a proti pravosti proroctví o papežích připisované sv. Malachiasovi. Pro pravost těchto proroctví jsou: 1. Dr. Josef Ginzel, sídelní kanovník v Litoměřicích (viz jeho úsudek „Österreichische theolog. Vierteljahreszeitschrift“, Viedeň 1868, I. sešit, stránka 73-132); 2. francouzský spisovatel abbé Dr. Josef Maitre ve svém dvousvazkovém díle, vydaném v Paříži 1901-1902; 1. La prophetie des Papes; 2. Les Papes et la papauté. 3. Pozoruhodné jest, že také ctihodný služebník Boží Bartoloměj Holzhauser († 1658), děkan v Bingen na Rýně, který přece měl dar proroctví, ve svém výkladu Zjevení sv. Jana (14, 12) na proroctví sv. Malachiasě se odvolává. Taktéž odvolává se na tato proroctví 4. učený jezuita Cornelius a Lapide 1626, ve svém výkladu Písma sv., aby dokázal, že se blíží konec světa. Naproti tomu považují vážní historikové ono proroctví za padělek a nikoliv za dílo sv. Malachiasě. Podrobně a důkladně jedná o tomto sporném předmětu spis, prof. Frant. Spirago „Die Malachias-Weissagung über die Päpste und das Weltende“ 1923, 4. vydání, R. v. Acken, Lingen-Ems.

Boží; dále svědčítí budou, že **již se blíží druhý příchod Kristův k soudu**. Oba budou mít moc konati zázraky (Zjevení sv. Jana 11, 6): »Ti mají moc zavřítí nebe, aby nepršel déšť za dnů proroctví jejich, a mají moc nad vodami obrátiti je v krev, a bít zemi všelikou ranou, kolikrát by chtěli.«

Prorok Eliáš již tehdá, když po prvé žil na zemi, měl moc konati zázraky; uvedeme jen některé: »Král Achab a manželka jeho Jezabel v Samaří postavili bálovi chrám a oltář a tam bálovi obětovali, oznámil prorok Eliáš králi, že **ani rosa ani déšť s nebe nespadne** a že nastane hrozný hlad. Sucho to trvalo 3½ roku a teprve na prosbu Eliáše Bůh dal zase úrodný déšť (3. kn. král., 18, 41); a v této době neúrody a hladu vykonal prorok Eliáš v domě vdovy v Sareptě, an na jeho slovo **neubylo ani mouky, ani oleje**, a mrtvého syna této vdovy (3. Kn. král., kap. 17) vzkřísil k životu; a na hoře Karmel na rozkaz Eliáše »spadl s nebe oheň Hospodinův a spálil oběť zápalnou, i dříví i kameny i vodu strávil« (3. Kn. král., 18, 38), a v 2. Knize král., 2. kap., verš 8. čtome: »I vzal Eliáš plášť svůj a svinul jej a udeřil na vodu, kteráž rozdělila se na obě strany a přešli oba po suchu.«

Jaké zázraky Henoch a Eliáš před druhým příchodem Krista k soudu konati budou, naznačuje Zjevení Páně sv. Jana, 11, 5—7.

Dle Dionysia z Lützenburgu tam, kde obyvatelé tvrdošíjně Antikrista se přidrží, na rozkaz Eliáše zavřeno bude nebe, ani rosa ani déšť nespadne na vyprahlou zemi — a tento trest stihne nejdříve Jerusalem a celou zemi židovskou, aby židé poznali, jak malomocný je ten jejich Antikrist! Takový trest mnohé přívržence Antikrista přivede k rozumu; podobně prorokuje sv. muč. Hippolyt: »Lidé budou hledati pomoc u Antikrista — ale marně, přesvědčí se tedy, že Antikrist jim pomoci nemůže, že není žádným Bohem, ale bídným toliko podvodníkem, a proto navrátí se kajicně ke Kristu.«

Nejhlubší a největší dojem na židy učiní ale, až prorok Eliáš **nalezne archu úmluvy**. Tato totiž r. 586. před Kristem zmizela z chrámu Jerusalemského, Bohem napomenut, dal ji prorok Jeremiáš — než Nabuchodonozor zpusťoš Jerusalem — odnésti k hoře Nebo, tam ji v jeskyni ukryl a vchod do jeskyně upchal (II. Machab., 2, 5). »I přistoupili někteří, kteří za ním šli, aby poznamenali sobě místo, a nemohli ho najíti; když to zvěděl Jeremiáš, domlouvaje jim řekl: »Neznámí bude místo to, dokavadž Bůh neshromáždí lid svůj a nesmihuje se.« (II. Maccab 2, 7.)

Dionys. z Lütz. praví: »Až Henoch a Eliáš naleznou archu úmluvy, postaví na ni nejvyšší oltářní, pak zjeví se na hoře Nebo Bůh ve své velebnosti; a protože archa úmluvy nebude u Antikrista, ale u těch dvou svatých proroků, poznají židé a mnozí z nich uvěří, že Ježíš Kristus jest od Boha zaslíbený Messiáš; odpadnou od Antikrista a k hoře Nebo putovati a oplakávají budou zatvrzelost předků svých; ze všech zemí pohnou se židé houfem k hoře Nebo; nalezení archy úmluvy více pohne a ve víře pravé utvrdí židy více nežli kázání a zázraky obou sv. proroků.«

Tehdáž naplní se proročká slova Oseáše 3. 8: »Potom navrátí se synové israelští a hledati budou Hospodina Boha svého, a báti se budou Hospodina« (Oseáš 3, 5), — a proročká slova Mojžíše 5. kn. kap. 4. v. 30.: »V nejposlednějším čase navrátíš se k Hospodinu Bohu svému, a

poslouchati budeš hlasu jeho.« Že židé při příchodu Henocha a Eliáše od Antikrista odpadnou a se obrátí, tvrdí také Tertullian, sv. Jeroným a sv. Augustin.

Antikrist, který dosud tomu věřil, že věčně a neobmezeně panovati bude, bude nyní trpce zklamán, až uslyší, že dva muži proti němu káží a jsou nezranitelnými, že národ židovský od něho odpadl a stal se křesťanským, i rozpálí se hněvem hrozným a bude všechny lidi, křesťany, židy a mohamedány nenávidět a pronásledovati; s n e j v ě t š í ale ukrutností pronásledovati bude židy od něho odpadlé (sv. Hildegarda a Holzhauser). Antikrist a pacholci jeho budou křesťany dlouho, poznenáhlu mučiti, aby zapřeli Krista; budou je přibíjeti na kříž, do krve mrskati, na rožeň je napíchnou a pomalu péci budou, ano ještě jiná hrozná muka připraví křesťanům, aby dlouhá a bolestná byla smrt jejich!

Ve Zjevení sv. Jana, 14, 1. čteme: »Viděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion a s ním 144.000, majících jméno jeho a jméno Otce jeho na čelích svých« — tedy těch hrdínských mučedníků bude 144.000 — naproti těm, kteří mlti budou znamení Antikrista; staříčků Eleazar a hrdínská matka, 7 symů makkáb. jsou obrazem těchto vpravdě hrdinů, kteří dle Písma sv. »bez poskvrny jsou před trůnem Božím« — Zjevení sv. Jana 14, 5.

20. Antikrist oba proroky Henocha a Eliáše vlastní rukou zabije, a to v Jerusalemě, načež nastane nové neslýchané pronásledování křesťanů.

Antikrist sám je zabije, a to v Jerusalemě: »Šelma vystoupí z propasti; učiní válku proti nim, zvítězí nad nimi a zabije je; a těla jejich ležeti budou na ulicích města velikého, kteréž slove duchovně Sodoma a Egypt, kdežto i Pán jejich ukřižován jest.« (Zjevení sv. Jana 11, 7—8.)

Dionys. z Lützu praví v kap. 45.: »Oba proroci, až vyprší čas jejich, totiž 3½ roku, odeběrou se s mnohými křesťany do Jerusalema, aby tam položili život svůj pro Krista; na této své poslední apoštolské cestě mnoho zázraků vykonají, a tím veliké množství křesťanů získají a na pravou víru obrátí. (Tom. Matvenda.) Ale jakmile Henoch a Eliáš s tisíci křesťany vykročí do Jerusalema, počne Antikrist strašně zuřiti a dá rozkaz, aby ihned na ulici zabiti byli; ale každý se bude báti vložiti na ně ruku svou, a tu Antikrist se rozhodne, že oba proroky vlastní rukou zavraždí; nejdříve toho nejmocnějšího ďábla Moazim vyzývá a o pomoc prositi bude: »Boha pak Moazim na místě svém ctíti bude zlatem a stříbrem a drahým kamením a věcmi drahými.« (Daniel 11, 38.) Na to svými pochopy oba sv. proroky obklíčí a jako rozzuřený lev skočí a s hrozným proklínáním a rouháním do nich sekati bude, až nad jeho ranami vykrvácí a duši vyvrstí; tehdaž naplní se Písmo sv. (Zjevení sv. Jana 11, 7): »Šelma vystoupí a zabije je.«

Na to Antikrist pod trestem smrti zakáže mrtvoly sv. proroků pochovati; Zjevení sv. Jana 11, 8: »Těla jejich ležeti budou na ulicích města velikého« — můžeme si představití ohromný jásoť přivrženců Antikrista po smrti proroků Henocha a Eliáše; mnozí do Jerusalema spěchatí budou, aby spatřili a zneučili mrtvoly sv. proroků. Po smrti obou proroků bude Antikrist na vrcholu slávy a moci, zbyší ještě více a hrozně Bohu rouhati se bude. (Apocal. 13, 6.) Hned po smrti obou proroků nastane hrozné pronásledování kře-

s f a n ů na celé zemi. Antikrist pošle vojsko do měst a do vesnic, aby křesťany nutilo Antikristu se klaněti, kdo ale to neučiní, hrozným způsobem mučen a zabit bude, nejhůře povede se ovšem k n ě ž í m! Mnohá města a vesnice úplně vypáleny budou; naplní se proroctví Danielovo 7, 21: »Činil válku proti svatým a přemáhal je« a v kap. 8., 24: »Z m o c n í se síla jeho a všechno hubiti bude a šťastně se mu povede, a pobije mocné i lid svatých.« Ze Antikrist křesťany hrozně pronásledovati bude, předpovídá také sv. abatyše Mechtyldis († 1301): »Po mučednické smrti obou proroků dána bude Antikristu největší moc na zemi. Antikrist dá na náměstí a na ulicích postavit kotle s vařícím olejem, aby každý, který neuzná jeho božství a jemu klaněti se nebude, ve vařícím oleji uvařen byl, což souhlasí s proroctvím Daniele, kn. 11, verš 33. a 35.

Po smrti obou proroků domnívati se bude Antikrist, že jeho panství již žádné nebezpečností nehrozí, ale jak bude překvapen, až za 3½ dne mrtvá těla obou proroků ožijnou, povstanou a Boha chváliti budou; nastane zemětřesení — jako když Kristus Pán z mrtvých vstal, velká část Jerusalema rozbořena bude a tisícové v ssutinách zahynou; zazní hlas mocný s nebe: »V y s t u p t e n a n e b e s a«, a před očima svých nepřátel vznášeti se budou k nebi! Následkem této záračné události mnozí s celým srdcem obrátí se k Bohu; vše to předpovídá miláček Páně, sv. Jan ve své knize Zjevení sv. Jana, kap. 11., verš 11.—13.: »A po půl čtvrtá dne vešel do nich od Boha duch života a stáli na nohách svých, a bázeň veliká spadla na ty, kteří je viděli. A slyšeli hlas veliký s nebe: »Vstupte sem!« I vstoupili na nebe v oblace a viděli je nepřátelé jejich; a v tu hodinu stało se zemětřesení veliké a desátý díl města padl, a zabito jest 7.000 lidí, a jiní zastrašení jsou a vzdali slávu Bohu nebeskému.«

Následkem vzkříšení a nanebevstoupení Henocha a Eliáše zastrašení křesťané velikou útechou naplnění budou, ale velice se zalekne Antikrist a proto se rozhodne před očima lidu slavně vstoupiti na nebesa, aby dokázal, co zmůže, což ale, an míra hříchů jeho již naplněna bude, stane se mu osudným.

21. Antikrist při svém vzletu k nebi bude dolů svržen a zahyne.

Někteří sv. učt. círk.: Ambrož, Jeroným, Tomáš Akv. tvrdí, že Antikrist na hoře Olivetské učiní pokus vstoupiti na nebe. Sv. Hildegarda praví: »Antikrist vystoupí na horu, aby napodobil nanebevstoupení Krista, ale **blesk jej srazí**, spadne a zahyne, osklivý smrad naplní celé okolí — a diváci, kteří spatří pád jeho a úplně **zmizení jeho v propasti**, s hrůzou utíkati budou; nyní poznají, jak je Antikrist klamal a mnozí se obrátí.« (Schmelzeis 381). Ctihodný služebník Boha Bartol. Holzhauser praví: »Antikrist zavraždí Henocha a Eliáše a nedovolí, aby mrtvolý jejich pohřbeny byly, tyto ale za 3½ dne Bůh zase vzkřísí a oni před očima nepřátel vzati budou do nebe; to ovšem zhatí všechny plány Antikrista a proto odebere se na horu Olivetskou, aby tam na nebesa vstoupil a Henocha a Eliáše s nebe svrhl (!), — ale v tom okamžiku srazí ho Kristus, země se otevře a pohltí jej a tovaryše jeho, velká část **Jerusalema zemětřesením rozbořena bude**, »A budou znamená na slunci, na měsíci a na hvězdách, a na zemi soužení národů pro bouři hluku mořského a vlnobítí,« ev. Luk. 21, 25; podobně prorokují knihy sibylské a řehoľnice Nativitas († 1798), která praví, že archanděl Antikrista při jeho vzletu k zemi srazí jako blesk.

Dionys. z Lütz. (kap. 47) praví: »Antikrist prohlásí, že nyní sám na nebesa vstoupí, aby Henocha a Eliáše s nebe svrhl a tím dokázal, že jedině on jest neobmezeným pánem nebes i země; **na hoře Olivetské pomocí Satana vznese se jako orel do výše**, lid padne na kolena a bude se mu klaněti a pohlížeti bude k nebi, brzo-li Henoch a Eliáš od Antikrista s nebe svrženi budou — tu ale najednou ohlehně blesk s nebe a Antikrist pádem se zabí — lidé strachy se chvěti budou a utekou. Tu naplní se proroctví Danielovo: »Viděl jsem, že zabita byla šelma, a zahynulo tělo její a dáno bylo k spálení ohněm«, (Daniel 7, 11) a proroctví sv. ev. Jana (Zjevení 19, 20): »I jata jest šelma a s ní falešný prorok, a uvržení jsou ti dva za živa do jezera ohnivého, hořící šíran,« — evang. sv. Lukáše: »Viděl jsem Satana jako blesk padajícího s nebe« (10, 18).

Dionys. z Lütz. praví, že **archanděl Michael ohnivým mečem srazí Antikrista do propasti**, dle proroka Daniele 8, 25: »Povstane proti knižeti knížat a bez ruky potřen bude,« — a v Zjevení sv. Jana 12, 7—9: »I stal se boj veliký na nebi, Michael a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval, i andělé jeho; a nemohli odolati, aniž jest místo jejich více na nebi nalezeno; i svržen jest drak ten veliký, had starý, jenž slove ďábel a Satanáš, a svržen jest, i andělé jeho s ním svrženi jsou.«

Dionysius z Lütz. (kap. 48.) vzhledem na 38. a 39. kapitolu proroka Ezechiele myslí, že **po svržení Antikrista kníže od severu (Gog) s velikým vojskem (Magog) do Palestiny vtrhne**, ale tam i s vojskem svým v údolí u moře Galilejského bídně zahyne.

22. Po pádu Antikrista obrátí se národové ke Kristu, ale Kristus ještě nepřijde k soudu.

Příchod Henocha a Eliáše, jakož i pád Antikrista **předchází budou konec světa**, tak jako červánky předcházejí východ slunce. Prorok Daniel udává, že panství Antikrista 1290 dnů trvati bude a dodává: »Blahoslavený, který se dočká a přijde až ke dnům 1335« (Daniel 12, 12); na základě těchto prorockých slov tvrdí sv. Jeroným a jímí, že od pádu Antikrista do druhého příchodu Krista k soudu uplyne ještě 45 dnů. Shovívavý Bůh nechá tedy bezbožným čas 1½ měsíce, aby pokání činiti mohli. Naproti tomu tvrdí řeholnice Nativitas, že po pádu Antikrista nebude hned následovati soudný den, ale až po letech. Tato lhůta 1½ měsíce bude míti ten účel, aby se ctitelé Antikrista obrátili, hříšníci pokání činili a spravedliví na příchod soudce živých a mrtvých se připravili.

Nyní vzejde světlo národům, kteří Antikristu oddáni byli, **osvíceni Duchem sv.** poznají a uvěří v pravého Boha. Oheň, o kterém mluví prorok Ezechiél (38, 22) a Zjevení sv. Jana 20, 9, jest dle sv. Augustina **oheň Ducha Svatého**, oheň, o kterém praví Kristus Pán (sv. Lukáše 12, 49): »Přišel jsem, abych na zem pustil oheň (světla a víry) a co chci, jediné aby hořel.«

I mnohým židům, kteří dosud zůstali zatvrzelými, otevrou se oči a oni přijmou víru v Ježíše Krista, tu naplní se prorocká slova Krista Pána: »A bude jeden ovčinec a jeden pastýř« (ev. sv. Jana 10, 16). Toto obrácení národů **maznačuje prorok Daniel 12, 12: »Blahoslavený, který dočká a přijde ke dnům 1335.«** Dne 1335. jest ale 45. den po pádu Antikrista; v této době navrátí se křesťané a jejich biskupové a kněží z pouště,

odstraní z kostelů a oltářů obraz Antikrista a zneuctěné chrámy znova posvěti. (sestra Nativitas † 1798).

Obrácení národů následovati bude **nový slavný rozkvět církve Kristovy**. Sv. Hildegarda praví: »Sám Pán Bůh mi zjevil, že na konec světa nevěsta Kristova (sv. řím. katol. církev) bude silnější, mocnější a krásnější.« Naplní se prorocké slovo božského Spasitele: »**Brány pekelné již nepřemohou**« (ev. sv. Mat. 16, 18). Církev Antikristem tak krutě pronásledovaná vyjde z boje jako vítěz nad Antikristem, slavně, podobně jako Kristus slavně z mrtvých vstal! Dějiny církve sv. mají mnoho podobného se životem Krista Pána, jen si vzpomeňme, jak ukrutný Herodes Jesulátko zavražditi chtěl, jak později fariseové Krista Pána pronásledovali — a pozorujme, jak ještě tak mladá Církev císaři římskými skoro 300 let pronásledována byla — a jak až podnes měla a má tolik nepřátel!

Slavný vjezd Krista Pána na neděli Květnou patrně naznačuje slavné a veliké vítězství Církve nad Antikristem.

Po pádu Antikrista lidé jistě a určitě vědět budou, že se blíží soudný den, konec světa, a proto budou se na tento **druhý příchod Kristův připravovati**; lidé v míru a pokoji žítí budou a nebude mezi nimi ani mrzutost, ani hněv, ani nepřátelství (Dionys. 49. kap.). Ale jako všecko ve světě se mění, tak se změní i lidé, ochabnou v horlivosti a stanou se vlažnými, bezstarostně oddají se požívačnosti, protože soudný den ještě nenastal. »Jakož za dnů Noě, tak bude i příchod člověka, nebo jako za dnů před potopou jedli a pili, ženili se a vdávaly — a nezvěděli, až přišla potopa a zachvátila všechny, tak bude i příští Syna člověka.« (Ev. sv. Mat. 24, 37—39). Kartuzián Dionys, praví ve svém díle: »Poslední věci člověka«, že přece jistý počet přívrženců Antikrista zůstane zatvrzelým (kap. 33).

Jen menší část lidstva, **malá část spravedlivých**, Kristus Pán jmenuje je »vyvolení«, podobně jako pět moudrých panen budou denně očekávat příchod Krista k soudu a budou na ten soud také připraveni; jejich přání, jejich prosba, jejich modlitba bude: »Přiď, Pane Ježíši!« (Zjevení sv. Jana 20, 20). Ctihodná řeholnice Nativitas tvrdí, že dobrá polovice lidstva i po pádu Antikrista zůstane zatvrzelou, nebude činiti pokání, ba naopak, hřích na hřích hromaditi budou, vzdor upřímnému napomínání spravedlivých, ano ještě se jim smáti budou a vytrvají v zaslepenosti ducha a zatvrzelosti srdce (Hartmann 824—826).

23. Antikrist má během staletí své předchůdce a předobrazení.

Již za časů sv. apošt. byli tací předchůdci, miláček Páně sv. Jan praví: »Synáčekové, slyšeli jste, že má přijíti Antikrist, i nyní jsou mnozí Antikristové« (Ep. sv. Jana 2, 18). Předobrazením Antikrista byl **král syráský Antiochus IV. Epithanes**. (176—163 před Kristem), který 3½ roku v Jerusalemě vládl. Během této doby 3½ r. vyplenil chrám Šalamounův, všechny zlaté nádoby odnesl, zakázal veškerou bohoslužbu a oběti a znesvětil chrám tím, že tam postaviti dal modlu pohanskou; pod trest smrti zakázal židům zachovávání zákona Božího a nutil je násilím a mučením, aby jedli vepřové maso a pohanským bohům obětovali. (Eleazar a matka 7 synů mak.); ve všech městech judských vzdělal oltáře bohů panských (I. Mak. 1.) a židy vůbec všemožně utiskoval a krutě pronásledoval. Podobně i Antikrist na konec světa proti vyznavačům jedině pravé víry v Ježíše Krista zuřiti bude. Tak jako Antiochus starý Jerusalem zpusťošil, chrám zneuctil a znesvětil, oběti v chrámě konané

zruší, podobně zpusťší Antikrist nový Jerusaleml, totiž Kristem Pánem založenou církev svatou, zneuctí kostely a chrámy Páně a mši svatou pod trestem smrti zakáže, tak že tato nejdraší oběť Nového zákona jen skrytě konána bude jako v katakombách. Antiochus pronásledoval národ vyvolený ve Starém zákoně a Antikrist lid Boží v Novém zákoně, totiž katolickou svatou církev pronásledovati bude. Antiochus byl předchůdcem prvního příchodu Ježíše Krista, Antikrist před druhým příchodem Krista přijde.

Také Mohamed, zakladatel mohamedánské víry (570—632); byl předobrazem Antikrista; hlásal učení, které hovoří smyslností a smilstvu, dovolil svým věřícím mnohoženství — válčil mnoho a křesťanské říše dobyl a tak dosáhl ohromné moci.

Císař Napoleon I. Bonaparte († 1821) jest aspoň částečně obrazem Antikrista; z chudého kadeta vyšinul se až na císařský trůn, udržoval celou Evropu ve strachu a hrůze, podmanil si mnohé říše a leta držel v zajetí viditelnou hlavu církve sv. Pia VII.

Mnozí počítají také mezi předchůdce Antikrista římské císaře, kteří tak hrozně křesťany pronásledovali, totiž císaře Nerona, Diokletiana, Juliana a odpadlíka a jiné. Dále protináboženské spisovatele (David Strauss, Voltaire, Renan, Nietzsche), pak všechny bludaře a kacíře, kteří církev Kristovu zničití usilovali — a v době nejnovější hlavy čili předáky komunistů a bolševiků (Bela Kun v Uhrách, Lenin a Trockij na Rusi), kteří se podobají císařům římským v nenávisti proti církvi svaté, kteří křesťanství zničití usilují, biskupy, kněze, řeholníky vězní a vraždí. Písmo svaté a náboženské knihy páli, bohoslužbu křesťanskou zakazují a náboženství křesťanské sesměšňují.

Zvlášť pak budou připravovati cestu Antikristu volnou myšlenkářů, zednářů, sociálních demokratů a theosofická společnost.

Volní myslitelé (Volná myšlenka) upírají Boha vůbec a církev sv. katol. zvlášť a touží po době, až lidstvo všech okovů náboženských zbaveno bude, což prý bude a nastane až na konec světa.

Zednáři touží po světové republice, ve které zbořeny budou oltáře a trůny, světovou revoluci chtějí založit zednářskou světovou republiku.

Sociální demokraté také připravují cestu Antikristu, oni svým přívržencům přímo ďábelskou nenávist proti všemu katolickému vštěpují; heslo jejich jest: »Náboženství jest věc soukromou!« a tímto heslem svedli již statisíce a miliony pod svůj prapor.

Spisy, listy a řeči předáků sociál. demokratů jasně dokazují, že sociální demokracie jest nepřítel na život i na smrt všemu, co je křesťanské. Karel Marx, jeden ze zakladatelů sociální demokracie, praví zřejmě: »Cíl socialismu jest atheistický a hlavní úlohou socialismu jest a bude náboženství zničití.«

Bebel ve své knize »Žena« praví: »Křesťanství a socialismus stojí proti sobě jako oheň a voda.« V listech socialistů můžeme často čísti: »Býti socialistou jest tolik, jako býti Antikristem.« Ideál soc. demokracie jest světová revoluce, která zřídí republiku internacionální a protikřesťanskou.

Přívrženci theosofie očekávají během 50 let příchod velikého učence (Spasitele z Judie), nazývají jej »hvězdou od východu« a chtějí mu upravit cestu.

Theosoфіe je smíšenina gnosticismu, manicheismu, buddhismu, mohamedanismu, pantheismu, spiritismu a učení filosofů Hegla, Schellinga, Nietzsche a jiných a této smíšenině dali křesťanský plášťik »všeo-becného bratrství lidstva«; tento plášťik má patrně přikrytí nepřátelství proti křesťanství; již jméno theosoфіe (moudrost nad Boha) má patrně účel lidstvo od Boha odtrhnouti a uvésti ve zmatek. Theosoфіe nezná, tedy upírá osobního Boha, dle theosoфіe jest člověk sám sobě Bohem! Theosoфіe sice staví chrámy, v kterých ale se nemodlí, jenom přemýšlí, uvažují, medituji. A meditace theosoфіstů již mnohého přivedly do bláznince. Theosoфіe jest prý vysokou školou vědy a má spojit čisté světlo s čistou pravdou, theosoфіsté myslí, že jsou rozhodně moudřejší než moudří lidé tohoto světa, oni prý mají tu pravou v y š š í m o u d r o s t! Zjevení Boží zavrhnou, pravdy věčné ignorují — a hledají pravdu ve tmách — protože se odvrátili od světla věčného, není to nerozum? A při tom všem mají ještě tu smělost tvrditi, že theosoфіe jediné jest pravdou a náboženstvím budoucnosti!

O theosoфіi můžeme říci: »Moc málo pravdy, ale mnoho bludu.« Theosoфіi založily a rozšířily tři výstřední potřeštěné ženy, totiž Helena Blavatská (1831—1891), rozvedená žena z Ruska; fanaticky nenáviděla křesťanství, papeže, biskupy, kněze a missionáře jinak nepojmenovala nežli stádo hlupáků, pokrytců a krvavých psů! Po její smrti nastala roztržka a ustálily se: 1. indická, 2. americká a 3. internacionální theosof. společnost čili sbratření.

1. Indická theosof. společnost má své hlavní sídlo v Adyar a řídí ji a theistka Annie Besant, která utekla od svého muže, anglikánského duchovního; ona učí: Křesťanství jest pouze přípravou theosoфіe; pohanství Indů, Buddhismus jest prý mnohem dokonalejší nežli křesťanství. Ačkoli hlásá sbratření národů, jest přece velikou nepřítelkyní německého národa, který jmenuje »nové barbarství«. Roku 1913 přivedla Annie Besant do Evropy indického mladíka Krisnamurti a vvdávala jej za Krista, za vtěleného Syna Božího! Tento mladý Ind sepsal knihu Alcione pod jménem »U nohou mistra«, v které učí: Náboženství je věcí vedlejší, důležitější jest věda, Bůh jest v člověku, tedy jest člověk sám Bohem! A tento spis mladého Indu byl do mnohých jazyků přeložen.

2. Americká theosof. společnost má své sídlo v Point Loma v Kalifornii a byla založena Kateřinou Tingley, která kladla velikou váhu na mravnost a v Point Loma založila vysokou školu theosof. a zbudovala chrám.

3. Internacionální theosof. sbatření má své sídlo v Lipsku a zakladatel její jest žák Heleny Blavatské, lékař Dr. František Hartmann (1838—1912); přívrženci Dra Hartmanna tvrdí, že jsou »zástupci tolerance (snášlivosti) a neutrality«, což ale není pravdou, což jasně dokazují jejich kongresy, valné hromady a 50 jejich časopisů! Jak daleko s touto vyšší vědou to theosofové přivedli, dokazují výroky některých z nich; tak theosof. spisovatel Heřman Rudolf, učitel v Lipsku, tvrdí: »Theosof. učení, které hlásá, sám věřiti nemusí.« Dále: »Nemáme žádné právo vraha odsoudit, protože jednal z nutnosti.« A takové učení, které přece odporuje zdravému lidskému rozumu, má býti »to čisté světlo«?! Učení, které hlásá theosoфіe, činí člověka pyšným a nadutým, nepřitelem náboženství! Již veliký apoštol národů sv. Pavel varuje křesťany před takovými lži proroky: »Hleďtež, ať vás žádný neoklame moudrostí světskou a marným podvodem podle ustanovení lidského, podle učení světa,

a ne podle Krista» (ep. ke Kalos. 2. 8). A na jiném místě píše sv. Pavel a sice svému žákovi Timotheovi (I. 6, 20): »O Thimothee, ostříhej, což tobě svěřeno, varuj se bezbožných novot slov a sporů falešně tak nazvané vědy, ku kteráž někteří se přiznávajice odpadli od víry.«

Theosofie byla také papežem zavržena; Benedikt XV. dne 17. července 1919 výslovně praví, že učení theosof. úplně odporuje učení křesťanskému a s tímto je nespojitelné, proto není dovoleno katolickým křesťanům do jejich spolků vstupovati za členy, jejich přednášek se účastňovati a jejich knihy, spisy a listy čísti. (sv. officium, 18. 7. 1919.)

24. V době panování Antikrista zatmí se slunce.

Podobně jako kdýž náš božský Spasitel ve velikých holestech celé tři hodiny na kříži umíral, zatmělo se slunce, tak stane se i na konec světa, až církev Kristova od Antikrista tolik vytrpí, taktéž nastane veliké zatmění slunce. Kristus Pán prorokuje: »A hned po soužení těch dnů slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého.« (Ev. sv. Matouše 24. 29.) Nápadné je, že dle papežského prorocství Malachiášova z r. 1139, pátý nástupce papeže Pia XI. bude mít heslo: »De labore solis« (zatmění slunce). A ctihodný Bartol. Holzhauser († 1659) praví, že slunce se zatmí a nedá světla svého.

25. Sv. Otcové byli toho názoru, že Antikrist přijde, až zanikne císařství římské.

Začnemež snem krále babyl. Nabuchodonozora, jak jej vyložil prorok Daniel v kap. 2.: »Král viděl ve snách velikou sochu se zlatou hlavou (království babylonské, prsa pak a ramena byla ze stříbra (království perské), břicho a stehna z mědi (království řecké), hnáty pak byly železné, jedna noha byla železná, druhá pak hliněná (císařství římské); a utřhl se bez rukou lidských kámen s hory a udeřil sochu tu v nohy její železné a hliněné a zetřel je; tehdy potřeno jest spolu železo, hlína, měď, stříbro a zlato, kámen pak, který udeřil sochu, učiněn jest horou velikou a naplnil veskerou zemi.«

Blíží vysvětlení čili výklad smu jest následující: Perský král Cyrus urazí soše zlatou hlavu, když v r. 538 před Kristem dobyde říši babylonskou; řecký král Alexandr Veliký rozdrtí stříbrná prsa sochy, když r. 330 dobyde říši perskou a císař římský Augustus rozdrtí měděné břicho sochy dobytím království řeckého. Roku 1453 dobyl turecký císař Mohamed II. Cařihrad, a tím rozdrtil železné stehno a nohy sochy a z císařství římského, které bylo částečně silné jak železo a částečně slabé jako hlína, zůstala jen část, západní císařství; až i toto zahyne, přijde dle sv. Ambrože a dle sv. Augustina Antikrist. »Až císařství římské zanikne, přijde Antikrist,« praví sv. Jan Zlatoústý; až i druhé stehno s nohou potřeno bude, přijde Antikrist (Bellarmin). Již Tertulian si přál a vybízel k modlitbě za dlouhé trvání císařství římského, aby pronásledování církve Antikristem hodně oddáleno bylo. Dionys. z Lützenb. praví: »Již pouhé jméno římského císařství zdržuje Antikrista; až i toto zanikne, jistě přijde Antikrist.« (Str. 16.) Řeční a latinští sv. Otcové a spisovatelé církevní svorně souhlasí na základě slov sv. Pavla (II. ad Thessal. 2. 7), že Anikrist přijde, až vyvráceno bude císařství římské. Nápadné jest, že také sv. František de Paula 13. srpna 1496 píše Šimonovi z Limeny, pánu z Montalti, že Antikrist zničí císařství římské.

Nyní nastává otázka: »Jest císařství římské již zničeno?« Někteří jsou toho názoru, že císařství římské zaniklo r. 1806, kdy František II. odložil titul »římský císař« a dal si titul »císař rakouský«, ale ctihodný

Bartoľoměj Holzhauer († 1650) prorokuje, že ještě přijde veliký panovník, který republiky odstraní a zase pořádek a světský mír zavede a ten bude římským císařem, tedy římské císařství obnoveno bude, ale po smrti tohoto velikého panovníka se zase rozpadne. Dle Holzhausera bude mít trvání jen do příchodu Antikrista. Pozoruhodné jest, co praví sv. Jan Zlatoustý: »Tak jako říše, které byly před říší římskou, ztroskotány a vyvráceny byly (babylonská Peršany, perská Řeky a řecká Římány), tak bude římské císařství ztroskotáno a zničeno Antikristem; a to se stane, až říše římská na deset království rozdělena bude.«

Podobně praví sv. Jeroným, že na konec světa deset králů mezi sebe rozdělí říši římskou, tenkrát dle proroka Daniela (2, 44) »vzbudí Bůh království, kteréž na věky nebude rozptýleno, ono státi bude na věky« (rozuměj říše Messiáše). A říše Messiáše jest ten kámen, který s hory spadl a sochu (rozličná království) potřel, stal se horou vysokou a naplnil celý svět!

D o s l o v.

Nedá se upříti, že zprávy o činnosti Antikrista, jak z rozličných pramenů sebrány a sestaveny jsou, více neb méně zní fantasticky, ale to uvažme a toho se přidržme, že Písmo sv., ten pramen nejjistější, tak často o Antikristu mluví! Někteří nazývají učení o Antikristu bajkou, tak ku př. Vilém Bousset; na to odpovídáme: Písmo sv. neobsahuje žádné bajky, ale slovo Boží, a proto každý rozumný člověk musí Písmo sv. bráti v á ž n ě; privátní zjevení o Antikristu není předmětem, co pod těžkým hříchem věřiti musíme; zde může mít každý jednotlivec své mínění a svůj náhled, pokud nepromluví neomylný učitelský úřad církve svatě katolické!